Камуністычная партыя (бальшавікоў) Беларусі

ЗЬВЯЗДА

Орган Цэнтральнага і Менскага Камітэтаў КП(б)Б

ЛЮТЫ 18 1933 г.

№ 38 (4582)

Год выданьня XVI

Сёньня ў нумары

АРТЫКУЛЫ: ПЕРАДАВЫ — Пад кіраўніцтвам ленінскай партыі. ДУНЕЦ — Барацьба за лён у Плешчаніцах (2 стар.).
Першы Усесаюзны зьезд перадавых калгасьнікаў-ударнікаў (1 стар.).
Прамова тав. КАГАНОВІЧА на 1-м усесаюзным зьезьдзе калгасьнікаў-ударнікаў (1 стар.).
Прывітаньне тав. СТАЛІНУ (1 стар.).
Прывітаньне ЦК УсеКП(б) (2 стар.).
Прывітаньне тав. Горкага 1-му ўсесаюзнаму зьезду калгасьнікаў-ударнікаў (2 стар.).
100.000 ленінградзкіх рабочых вітаюць зьезд (2 стар.).
Прывітаньне ад [illegible] фэрмэраў ПАШЗ (2 стар.).
ФЭЛЬЕТОН: КРАПІВА — [illegible] (4 стар.).
Пасяўныя планы на 1933 год [illegible] (3 стар.).
[illegible] ЖОЛУДАВА (3 стар.).
Зрыў рамонту трактарнага парку і с.-г. машын — зрыў веснавой сяўбы (3 стар.).
Прадвыбарчая абстаноўка ў Германіі (4 стар.).
Барыкадныя баі паміж рабочымі і войскам у Клужы (4 стар.).
Японія адхіляе рэкамэндацыі Лігі нацый (4 стар.).

1-ы ўсесаюзны зьезд перадавых калгасьнікаў-ударнікаў

Пад кіраўніцтвам ленінскай партыі

У сталіцы СССР — сацыялістычнай айчыне пралетарыяту ўсіх краін, у Вялікім тэатры, [illegible] першы ўсесаюзны зьезд калгасьнікаў-ударнікаў. [illegible]

[illegible] тав. Блохін у рапарце ад калгасу «Камсамолец» [illegible] раёну (был. Разанская губ.), [illegible]

[illegible] жабравала.

Так, нязносна цяжкае і бяспрасьветнае жыцьцё працоўных сялян пры капіталізме. Тав. Кагановіч у дакладзе на зьезьдзе калгасьнікаў-ударнікаў паказаў гэта надзвычай ярка і вобразна.

Тысячамі ніцяй апутваюць бедняка і серадняка памешчык, капіталіст і іх дзяржава. Паводле вобразнага акрэсьленьня Маркса яны высмоктваюць з селяніна кроў і яго сэрца і мазгі яго галавы.

Уладзімер Ільліч Ленін з выключнай сілай паказаў, што азначае капіталізм для мільённых мас працоўнага сялянства: «Селянін быў давезены да жабрачага ўзроўню жыцьця: ён жыў разам з жывёлай, апранаўся ў лахманы, харчаваўся лебядой; селянін уцякаў са свайго надзелу, калі толькі было куды ўцякаць, нават **адкупляючыся ад надзелу,** плацячы таму, хто згаджаўся ўзяць надзел, плацяжы, па якому перавышалі яго даходнасьць. **Сяляне галадалі хранічна і дзесяткамі тысяч паміралі ад голаду і эпідэміі ў часе неўраджаяў, якія здараліся ўсё часьцей і часьцей».**

Паглядзеце на любую капіталістычную дзяржаву сьвету. Усюды вы ўбачыце побач з мільёнамі пралетараў, пазбаўленых работы, мільёны галодных, зруйнаваных сялян, фэрмэраў. **Капіталізм няўмольна штурхае іх у бездань галечы і голаду.**

Ня раз у гісторыі чалавецтва са стыхійнай сілай выбухалі сялянскія паўстаньні. Але яны нямінуча канчаліся крывавым паражэньнем. Чаму? Таму, што ня можа дабіцца перамогі самастойны, ізаляваны, распылены і раздроблены сялянскі рух, які ня мае кіраўніцтва з гораду. Увесь вопыт сусьветнай гісторыі гаворыць аб тым, што толькі пад **кіраўніцтвам пралетарыяту** — магільшчыка капіталізму — сялянства можа дабіцца посьпеху.

Рабочая кляса ў моцным саюзе з бядняцка-серадняцкім сялянствам у суровыя гады грамадзянскай вайны са зброяй у руках адбілі націск інтэрвэнтаў і белагвардзейцаў і іх дапаможнікаў усіх масьцей — эсэраў, меншавікоў, сацыял-шкоднікаў з 2-га Інтэрнацыяналу, якія прабавалі зьнішчыць савецкую ўладу, зьвярнуць фабрыкі і заводы капіталістам, зямлю — памешчыку і кулаку.

Кіраўніцтва ленінскай партыі, цесны саюз пралетарыяту з працоўным сялянствам забясьпечылі гэтыя вялікія перамогі. Умацоўваючы эканамічную змычку з вёскай, перамагаючы ў складаных умовах новай эканамічнай палітыкі супраціўленьне клясавага ворага, пралетарыят з магутнай сілай разгарнуў сацыялістычнае будаўніцтва.

Але ў вёсцы пераважалі дробныя і драбнейшыя індывідуальныя гаспадаркі, якія нямінуча нараджалі капіталізм. Дробная гаспадарка закрывае дарогу скарыстаньню перадавой тэхнікі. З сахой, дрыўлянай бараной і сярпом і цэпам далёка не заедзеш.

«Дробным гаспадаркам ня выйсьці з галечы», — пастаянна падкрэсьліваў **Ленін.** Шлях да рашучага ўздыму сельскай гаспадаркі і канчатковага вызваленьня працоўнага сялянства ад кулацкай эксплёатацыі **толькі адзін: пераход да буйнай грамадзкай гаспадаркі.**

І, стварыўшы магутную базу сацыялістычнай індустрыі, партыя ва ўвесь рост паставіла задачу пераводу савецкай вёскі на рэйкі калектывізацыі. **«Партыя выходзіла з таго, што без калектывізацыі немагчыма вывесьці нашу краіну на шырокую дарогу пабудовы эканамічнага фундаманту сацыялізму. Немагчыма вызваліць шматмільённае працоўнае сялянства ад галечы і невуцтва»** (Сталін).

Пад цьвёрдым і ўпэўненым кіраўніцтвам рабочай клясы і яе ленінскай партыі масы бядняцка-серадняцкага сялянства [illegible]

Кулак шалёна супраціўляецца сацыялістычнаму наступленьню пралетарыяту, які вядзе за сабой шматмільённыя масы бядняцка-серадняцкага сялянства. [illegible]

Адкрываючы зьезд ударнікаў-калгасьнікаў, тав. Кагановіч указаў, што «сёньня мы бачым, як пад кіраўніцтвам пралетарыяту і яго ленінскай партыі падняліся лепшыя людзі ад зямлі, зразумелі, успрынялі ў жыцьцё вялікую справу калектывізацыі, разгарнулі гераічную барацьбу за яе пераможнае завяршэньне».

Рабочая кляса і яе партыя вывелі працоўнае сялянства на шырокую дарогу будаўніцтва сацыялізму. Перад сялянствам савецкай краіны разгортваюцца гіганцкія пэрспэктывы. Яна навекі вызвалена ад памешчыцкай капіталістычнай, кулацкай кабалы.

Рэшткі кулацтва, сударагна чапляючыся за жыцьцё, ярасна супраціўляюцца сацыялістычнаму наступленьню. Мяняючы тактыку, яны пралазяць у калгасы, каб разлагаць іх з сярэдзіны. Кулацкія элемэнты — арганізатары раскрадваньня грамадзкай уласнасьці, сабатажу збожжазагатовак і сяўбы. Яны ціхай сапай вядуць сваю агідную, шкодніцкую работу, ломячы машыны, дэзарганізуючы трактарны парк, выводзячы са строю жывёлу.

Далёка, далёка ня ўсе калгасьнікі ўмеюць процістаяць падрыўной рабоце клясавага ворага, якому ня рэдка ўдаецца штурхнуць на антыкалгасны шлях адсталыя пласты. **Цьвёрдае бальшавіцкае кіраўніцтва калгасамі — рашаючая ўмова посьпеху.**

Рост калгасаў не зьмяншае, а павялічвае складанасьць кіраўніцтва.

Гэтага не зразумелі вельмі многія партыйныя арганізацыі ня толькі вясковыя, але і некаторыя краявыя і абласныя.

Клясавы вораг разьвівае энэргічную дзейнасьць там, дзе ў кіраўніцтве сядзяць не бальшавікі, а дабрадушныя абывацелі, правыя апартуністы, самазадаволеныя бюракраты і бездапаможныя шляпы. **Рашуча ўзмацніць бальшавіцкае кіраўніцтва калгасамі, дабіць кулака і яго агентуру, згуртаваць вакол калгасаў кадры актывістаў, арганізаваць калгасныя масы на барацьбу за ўсебаковае ўмацаваньне калгасаў, за ахову грамадзкай уласнасьці, за выкананьне абавязацельстваў перад урадам — такава цэнтральная задача,** першай праверкай выкананьня якой зьяўляецца падрыхтоўка і правядзеньне веснавой сяўбы.

Магутнейшым рычагом узмацненьня бальшавіцкага кіраўніцтва калгасным будаўніцтвам зьяўляюцца палітаддзелы МТС і саўгасаў, якія павінны «забясьпечыць партыйнае вока і кантроль ва ўсіх галінах работы і жыцьця як саміх МТС і саўгасаў, так і калгасаў, якія абслугоўваюцца МТС». Стварэньне палітаддзелаў МТС і саўгасаў, на работу ў якіх ЦК УсеКП(б) накіроўвае тысячы моцных правераных, вытрыманых партыйных работнікаў, лішні раз падкрэсьлівае значэньне ўсямернага ўмацаваньня партыйнага кіраўніцтва ў барацьбе за далейшы ўздым сельскай гаспадаркі і завяршэньне яе сацыялістычнай перабудовы.

Бальшавіцкае кіраўніцтва павінна забясьпечыць магутны ўздым сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, каб разгорнутым фронтам ва ўсеўзброеньні рушыць мільёны калгасьнікаў у наш галоўны бой — **у бой за пасьпяховае пераможнае правядзеньне сяўбы першай вясны другой сацыялістычнай пяцігодкі.**

Бурнай авацыяй сустрэў зьезд першага калгасьніка - ўдарніка, вялікага майстра сацыялістычнай перабудовы савецкай зямлі — тав. Сталіна.

Пад яго кіраўніцтвам наша партыя, рабочая кляса і калгаснае сялянства атрымалі вялікія гістарычныя перамогі.

Пад яго кіраўніцтвам яны цьвёрда і ўпэўнена пойдуць уперад, да новых перамог. (Скарочаная перадавая «Правды», перададзеная па радыё).

Адкрыцьцё ўсесаюзнага зьезду ўдарнікаў-калгасьнікаў

6 гадзін 25 мінут. На трыбуне ўсесаюзнага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў — т. т. КАГАНОВІЧ, КАЛІНІН, ЕНУКІДЗЭ, ЯКАЎЛЕЎ, КІСЯЛЁЎ.

Спатканы бурнымі аплёдысмэнтамі ўсяго зьезду, загадчык сельска-гаспадарчага аддзелу ЦК і сакратар ЦК УсеКП(б) тав. КАГАНОВІЧ гаворыць уступную прамову.

...Мы цьвёрда ўпэўнены, што перамога за намі, бо намі, мільёнамі працоўных, кіравала і кіруе вялікая партыя, партыя Леніна, намі кіруе Цэнтральны Камітэт, намі кіруе першы калгасьнік, ударнік, вялікі майстар сацыялістычнай перабудовы нашай зямлі тав. СТАЛІН.

Дазвольце, па даручэньні арганізацыйнай камісіі зьезду, абвясьціць першы ўсесаюзны зьезд калгасьнікаў-ударнікаў адкрытым.

Слова для прапановы атрымлівае тав. МАТВЕЙ ПАІС, старшыня аднаго з лепшых калгасаў Сярэдняй Волгі, аб якім нядаўна пісала «Правда».

Тав. Паіс ад імя сярэдня-волскай дэлегацыі агалашае сьпіс прэзыдыуму. Сьпіс аднагалосна пад працяглыя аплёдысмэнты ўхваляецца.

Тав. Паіс: — Уношу прапанову выбраць у ганаровы прэзыдыум зьезду т. т. СТАЛІНА, МОЛАТАВА, КАЛІНІНА, ВАРАШЫЛАВА, АРДЖАНІКІДЗЭ, КАГАНОВІЧА, КУЙБЫШАВА, РУДЗУТАКА, КАСІЁРА СТ., АНДРЭЕВА, КІРАВА, МІКАЯНА, ПОСТЫШАВА, М. ГОРКАГА.

«Як, таварышы?»—на гэта пытаньне старшыні т. Кагановіча зьезд адказвае бурнай авацыяй.

На трыбуну ўваходзяць т. т. СТАЛІН, МОЛАТАЎ, АРДЖАНІКІДЗЭ, ВАРАШЫЛАЎ, АНДРЭЕЎ, КАСІЁР, ПОСТЫШАЎ, МІКАЯН, ударнікі-калгасьнікі, выбраныя ў прэзыдыум.

— Няхай жыве т. Сталін! Ура!

Усе дэлегаты ўстаюць і бурнай авацыяй вітаюць т. СТАЛІНА і прэзыдыум.

Прымаецца наступны парадак дня: УМАЦАВАНЬНЕ КАЛГАСАЎ І ЗАДАЧА ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ. Дакладчыкі т. т. КАГАНОВІЧ Л. М., ЯКАЎЛЕЎ Я. А., КОСАРАЎ А. В.

Праз залю на трыбуну праходзяць са сьцягамі лепшыя ўдарнікі Масквы...

Слова для прывітаньня мае ўдарнік заводу імя Сталіна.

Тав. КЛЯПЦОЎ гаворыць аб перамогах заводу. «Усімі гэтымі посьпехамі мы абавязаны энтузіязму і гераізму пралетарскіх мас, чыя сіла непераможна, бо імі непасрэдна кіруе ленінская камуністычная партыя, імі непасрэдна кіруе лепшы баец-ударнік бальшавік тав. Сталін (бурныя аплёдысмэнты), выпрабаваны рэвалюцыянэр т. Кагановіч» (Аплёдысмэнты)

На сёньня завод выпусьціў 18.765 аўтамашын, паслаў дзесяткі лепшых ударнікаў у вёску для рамонту сельгас інвэнтару.

Ад 25 тысяч рабочых і ІТР Электракамбінату зьезд вітае тав. ШАДНОЎ.

— Выконваючы 6 гістарычных умоў т. Сталіна, завод завяршыў свой пяцігадовы плян у 2½ гады.

Завод шэфствуе над Новадзеравенскім раёнам і дапамог раёну выканаць плян збожжазагатовак датэрмінова.

«Вы павінны,—гаворыць т. Шаднoў, —зварачаючыся да дэлегатаў зьезду,— мацней змагацца з клясавым ворагам, так змагацца, каб было цьвёрда, каб мяккацеласьці тут ня было. Калі-ж памешчыкі над намі панавалі, яны нашай скуры не шкадавалі...».

**

Тав. Кагановіч прадастаўляе слова ўдарніцы Трохгорнай мануфактуры, тэкстыльшчыцы з 30-гадовым стажам тав. ВАСІЛЁНКА.

— Першую пяцігодку Трохгорка выканала датэрмінова, даўшы краіне 800 млн. мэтраў мануфактуры. Дабіліся мы гэтага таму, што праводзілі ленінскае сацыялістычнае спаборніцтва і ўдарніцтва.

Мы просім вас, таварышы калгасьнікі, каб і вы так-жа бязьлітасна змагаліся з разгільдзяямі, лодырамі і зладзеямі. Выганяйце кулацкія элемэнты з калгасных палёў за каўнэр.

Радасна, з вялікім уздымам сустракае зьезд зьяўленьне ў залі дэлегацыі чырвонаармейскіх часьцей Маскоўскага гарнізону, ад імя якіх агалашае прывітаньне зьезду чырвонаармеец Н-скага палка тав. КАЛЬНІШЭЎСКІ. Зьезд стоячы праважае дэлегацыю Чырвонай арміі.

Воклічы: няхай жыве ТАВ. СТАЛІН!

Няхай жыве Чырвоная армія і яе правадыр тав. ВАРАШЫЛАЎ!

На трыбуне — ударнік арцелі «Чырвоны прагрэс», Лазоўскага раёну, тав. ГАРКАВЕНКА.

— Калгасьнікі даручылі перадаць мне палкае прывітаньне ленінскаму ЦК партыі бальшавікоў і правадыру партыі тав. СТАЛІНУ. (Аплёдысмэнты).

Зьезд з натхненьнем слухае рапарт «Чырвонага прагрэсу».

У прэзыдыуме зьезду т. т. СТАЛІН, МОЛАТАЎ, АРДЖАНІКІДЗЭ.

Тав. Гаркавенка зьмяняе калгасьнік ЯГАНАЎ (Кабардына-Балкарская вобласьць). Громам аплёдысмэнтаў зьезд пакрывае яго словы, калі ён расказвае, як сіламі сумленных і адданых калгасьнікаў станіца, якая была ў гады грамадзянскай вайны гняздом белагвардзейшчыны, ператворана цяпер у перадавы калгас.

З асаблівым захапленьнем сустракаюць калгасьнікі-ўдарнікі дэлегата Сакмарскай станіцы Сярэдня-волскага краю—калгасьніка тав. МАЙСТРУКОВА. Яго яркая прамова ня раз перарываецца бурнымі аплёдысмэнтамі зьезду.

Пасьля зачытаньня рапартаў выступіў тав. САКОЛІК (дэлегат арцелі імя Сталіна, Чарнігаўскай вобласьці), які прапанаваў зьезду паслаць прывітаньне тав. СТАЛІНУ. Прывітаньне прымаецца пад доўгія аплёдысмэнты ўдарнікаў. Бурнымі аплёдысмэнтамі сустракае зьезд прапанову тав. Пятрова (Бежацкі калгас, Маскоўскай вобласьці) паслаць прывітаньне ЦК УсеКП(б), тав. Дарафеева (калгасьнік Сьвярдлоўскага раёну ЦЧВ)—ЦВК СССР і СНК СССР, тав. Філіпава (калгас «Уголок Ленина» Сярэдняволскага краю)—прывітаньне ЧЫРВОНАЙ АРМІІ.

16 лютага ў 11 гадзін раніцы работа зьезду пачалася дакладам тав. КАГАНОВІЧА аб умацаваньні калгасаў і задачах веснавой сяўбы.

Прамова тав. Л. М. Кагановіча

— Таварышы, 1.400 ударнікаў-калгасьнікаў з усяго Савецкага саюзу зьехаліся ў Маскву на свой першы ўсесаюзны зьезд для абмеркаваньня пытаньняў палепшаньня работы калгасаў, для падвядзеньня вынікаў вялікім дасягненьням і абмену вопытам, для выпраўленьня тых недахопаў, якія ўскрыла партыя, калгасьнікі, рабочыя і якія ў сваёй праграмнай прамове ўскрыў наш правадыр і кіраўнік мільёнаў тав. Сталін. **(Аплёдысмэнты).**

Ужо самы факт скліканьня першага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў і склад гэтага зьезду паказваюць, на якую высокую ступень узьняўся наш калгасны рух і ўсё сацыялістычнае будаўніцтва ў цэлым. Да гэтага часу мы ведалі толькі зьлёты і зьезды ўдарнікаў-рабочых. Рабочыя пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі бальшавікоў паказалі ўзоры гераічнай работы ў справе аднаўленьня і сацыялістычнай перабудовы ўсёй нашай прамысловасьці, будаўніцтва новых гігантаў індустрыі. Рабочыя ператварылі працу, якая раней лічылася ганебным і цяжкім ярмом, як таварыш тав. Сталін, у справу гонару, у справу славы, у справу адвагі і геройства. Рабочая кляса і яго партыя разам з лепшымі перадавымі сялянамі паставілі перад сабой задачу, заваяваўшы ўладу і разьбіўшы памешчыкаў і капіталістаў, рушыць сацыялістычную культуру ў вёску, перабудаваць вёску на сацыялістычных пачатках, зьнішчыць векавую цемру і кулацкую кабалу.

Гэта можна зрабіць—партыя гэта ўлічвала—толькі шляхам арганізацыі калгасаў, шляхам аб'яднаньня разрозьненых дробных і найдрабнейшых сялянскіх двароў у калектыўныя гаспадаркі, ліквідуючы на гэтай аснове кулацтва як клясу, бязьлітасна сакрушаючы супраціўленьне клясавага ворага, які імкнецца падарваць магутныя парасткі новага жыцьця, калгасны рух, які бурна разьвіваецца. І сёньня мы бачым, як пад кіраўніцтвам пралетарыяту і яго ленінскай партыі падняліся лепшыя людзі ад зямлі, зразумелі, успрынялі і ператварылі ў жыцьцё вялікую справу калектывізацыі, разгарнулі гераічную барацьбу за яе пераможнае завяршэньне. Калектывізацыя стала магчымай толькі таму, што рабочая кляса, заваяваўшы ўладу ў саюзе з сялянствам, выкарыстоўвае гэту ўладу для выкарчоўваньня карэньняў капіталізму і для сацыялістычнай перабудовы ўсёй краіны, усёй нашай гаспадаркі як у горадзе, так і на вёсцы.

Уся магутнасьць, уся эканамічная сіла, усё багацьце нашай дзяржавы былі накіраваны імена на тое, каб узьняць вёску, каб перабудаваць яе на новы сацыялістычны лад. Наша дзяржава, дзяржава рабочых і сялян, уклала велізарныя сродкі ў справу дапамогі вёсцы, бядняцка-серадняцкаму сялянству, перадавікам-сялянам, якія пажадалі пакончыць з векавой цемрай, зьнішчыць кулацкую кабалу і пабудаваць новае, сьветлае камуністычнае жыцьцё. **(Бурныя аплёдысмэнты).**

Гэтыя перамогі сталі магчымымі таму, што партыя бальшавікоў, кіруемая Леніным і Сталіным, на працягу дзесяткаў год настойліва, упарта і паслядоўна дабівалася разгрому капіталістаў і памешчыкаў, ліквідацыі кулацтва і вызваленьня мільёнаў працоўных мас ад прыгнёту і эксплёатацыі.

Перамогі, таварышы, даваліся нам ня лёгка, а дзякуючы гераічнай барацьбе мільёнаў і да рэвалюцыі і ў грамадзянскую вайну. Дзьве сотні тысяч лепшых сыноў працоўных ляглі касьцьмі за справу рабочых і сялян. Перамогі мы дасягнулі дзякуючы настойлівай працы ва ўсіх галінах нашай грандыёзнай сацыялістычнай будоўлі.

І калі некаторыя людзі зьдзіўляюцца: як, маўляў, было магчыма ў такі кароткі тэрмін стварыць 200.000 калгасаў, дык яны, гэтыя людзі, не разумеюць і не жадаюць зразумець сутнасьці, сілы і магутнасьці савецкай дзяржавы.

Яны не разумеюць таго, што няма ў сьвеце такой дзяржавы і такой партыі, як наша дзяржава і наша партыя, якія ўмелі і ўмеюць кіраваць мільёнамі працоўных і якія ўклалі столькі сіл і сродкаў у сельскую гаспадарку і падымалі масы працоўных на перабудову старога, праклятага жыцьця ў новае, сьветлае жыцьцё без капіталістаў, памешчыкаў і кулакоў. **(Бурныя аплёдысмэнты).**

Сёньня мы маем дзесяткі тысяч перадавых калгасаў; сотні тысяч герояў ударнікаў-калгасьнікаў. І гэты першы зьезд ударнікаў ёсьць яркае выяўленьне нашых перамог, нашых посьпехаў.

Гэты зьезд зьяўляецца зьездам далейшага, яшчэ большага ўмацаваньня саюзу рабочых з калгасным сялянствам, яшчэ большага ўмацаваньня сувязі і дружбы перадавых калгасьнікаў-ударнікаў сацыялістычных палёў і перадавых рабочых-ударнікаў сацыялістычнай прамысловасьці. **(Бурныя аплёдысмэнты).**

Мы, бальшавікі, ведаем сваю сілу. Мы ведаем свае дасягненьні, але ў той-жа час мы ўмеем цьвяроза бачыць свае слабасьці і выяўляць свае недахопы. Тав. Сталін на апошнім пленуме Цэнтральнага Камітэту бальшавіцкай партыі з выключнай сілай, з ленінскай празорлівасьцю ўскрыў усе нашы слабасьці і недахопы ў калгасным руху, паказаў прычыны, якія нараджаюць іх.

Тав. Сталін гаварыў, што цяпер «калгасы ўмацаваны, і шлях да старой, аднаасобнай гаспадаркі закрыт канчаткова. Цяпер задача заключаецца ў тым, каб умацаваць калгасы **арганізацыйна,** выгнаць адтуль шкодніцкія элемэнты, падабраць сапраўдныя правераныя бальшавіцкія кадры для калгасаў і зрабіць калгасы сапраўды бальшавіцкімі».

Усё гэта і ёсьць асноўная праграма нашых работ па ўмацаваньні калгасаў. Гэта і ёсьць асноўная праграма нашага 1-га Усесаюзнага зьезду ўдарнікаў.

Наступае першая вясна другой пяцігодкі. Яна ўжо на носе. Мы ведаем з вопыту барацьбы, што армія ўмацоўваецца ў баёх. Перамагаючы перашкоды і разьбіваючы праціўнікаў, армія загартоўваецца, узбагачаецца новым вопытам.

Наш галоўны бой, бой арміі калгасьнікаў—гэта бой за пасьпяховае, пераможнае правядзеньне нашай першай вясны другой сацыялістычнай пяцігодкі. (Бурныя аплёдысмэнты).

Гэты бой рознастайны. Тут дзейнічае рознага роду зброя, рознага роду байцы, пачынаючы ад конюха, сейбіта і канчаючы кіраўніком калгасу і вышэй. Кожны павінен быць на сваім месцы. Кожны павінен выразна ведаць сваю задачу. Кожны павінен сумленна, акуратна, па-рэвалюцыйнаму, як належыць байцом вялікай савецкай краіны, выконваць свае задачы ў гэтай грандыёзнай справе ўмацаваньня і будаўніцтва нашых калгасаў.

Працоўная дысцыпліна, жорсткая барацьба з прагульшчыкамі і лодырамі, бязьлітасная барацьба з раскрадальнікамі нашай роднай, заваяванай крывёю соцень і тысяч працоўных, нашай сацыялістычнай грамадзкай уласнасьці—гэта барацьба павінна стаць справай кожнага сумленнага працоўнага і ў першую чаргу ўдарнікаў-калгасьнікаў, ударнікаў-рабочых. **(Аплёдысмэнты).**

Трэба памятаць цьвёрда: нашы дасягненьні вялікія, за 15 год мы з посьпехам прайшлі вялікі ленінскі шлях, але клясавы вораг: кулак, спэкулянт, шкоднік, рэшткі лёкаеў, аб'ядаўшых косьці з панскага стала, — усе яны яшчэ жывуць, яны не дабіты, яны зьмянілі сваю тактыку, яны выкарыстоўваюць кожную магчымасьць для таго, каб ціхай сапай выступіць супроць нас, падарваць нашу сілу. Яны арганізуюць шкодніцтва, каб перашкодзіць нашаму пераможнаму руху наперад.

Але мы, таварышы, адкажам ім ня толькі тым, што іх разаб'ем ушчэнт, мы адкажам ім і тым, што арганізуем лепш свае сілы. А сіл у нас шмат, багацьця многа, трэба іх толькі ўмела арганізаваць, лепш выкарыстаць. Мы ссыпем своечасова насеньне, падрыхтуем і арганізуем сяўбу па-сапраўднаму, павысім працоўную дысцыпліну, шырэй разгорнем сацспаборніцтва і ўдарніцтва, умацуем грамадзкую ўласнасьць, узмоцнім рэвалюцыйную пільнасьць і зробім калгасы бальшавіцкімі да першай вясны другой пяцігодкі.

Зьезд павінен дапамагчы нам сваім вопытам, сваімі ведамі, ён павінен намеціць практычныя меры для лепшага ажыцьцяўленьня ўсіх гэтых задач. **Мы цьвёрда ўпэўнены, што перамога за намі, бо намі, мільёнамі працоўных, кіравала і кіруе вялікая партыя, партыя Леніна, намі кіруе Цэнтральны Камітэт, намі кіруе першы калгасьнік, ударнік, вялікі майстар сацыялістычнай перабудовы нашай зямлі—тав. Сталін.** (Бурныя аплёдысмэнты).

Таварышы, вы—прадстаўнікі перадавых калгасаў і калгасьнікаў, вас сёньня вітаюць мільёны рабочых ня толькі нашай краіны, але і ўсяго сьвету, бо наша справа—справа сусьветная, гістарычная. Сёньня вас вітаюць партыя, яе ленінскі ЦК, наш савецкі рабоча-сялянскі ўрад. Так дазвольце-ж выказаць упэўненасьць, што мы апраўдаем іх надзеі, адолеем сваёй работай і тут на зьезьдзе, сваёй работай, сваім энтузіязмам і пасьля зьезду мабілізаваць і арганізаваць сілу, волю і энэргію мільёнаў працоўных для выкананьня гэтых велізарных задач, для дасягненьня новай перамогі сацыялізму.

Наперад-жа, таварышы, да новых вялікіх гістарычных перамог! (Працяглыя аплёдысмэнты).

Дазвольце па даручэньні арганізацыйнай камісіі зьезду абвясьціць 1 усесаюзны зьезд калгасьнікаў-ударнікаў адкрытым. **(Бурныя, працяглыя аплёдысмэнты, аркестр грае «Інтэрнацыянал»).**

Па прапанове тав. Саколіка, дэлегата арцелі імя Сталіна (Серадзіна-Будскі раён, Чарнігаўскай вобл.) зьезд прымае наступнае прывітаньне;

Дарагі тав. Сталін!

Ад імя лепшых калгасаў нашай краіны, ад імя мільёнаў калгаснага сялянства ўсесаюзны зьезд калгасьнікаў-ударнікаў шле табе, нашаму сябру, правадыру і настаўніку, палкае прывітаньне.

Пад тваім кіраўніцтвам, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі і рабочай клясы выканалі мы, сяляне, велізарнейшы наказ Леніна аб пераходзе ад дробнай, аднаасобнай гаспадаркі да буйнай калектыўнай, да таварыскай, арцельнай апрацоўкі зямлі.

14 з паловай мільёнаў сялянскіх гаспадарак аб'ядналіся і пабудавалі 200 тысяч калгасаў. І ўжо на практыцы, на вопыце нашым пацьвердзіліся словы Леніна, што толькі праз калгасы можна вывесьці бядняцка-серадняцкае сялянства з векавечнай галечы і жабрацтва.

Яшчэ нядаўна ўсе мы пакутвалі на сваіх аднаасобных палосках або батрачылі ў кулакоў — гэтых павукоў і крывасмокаў, жылі ў пастаяннай трывозе і страху за заўтрашні дзень.

Уступіўшы-ж у калгасы і дзень за днём умацоўваючы арцельную гаспадарку, мы назаўсёды пакончылі з кулацкай кабалой, жабрацтвам і зруйнаваньнем, сталі жыць і працаваць па-людзку. Усё больш мы атрымліваем ад рабоча-сялянскага ўраду трактараў і с.-г. машын на калгасныя палі, усё больш мацнеюць нашы сілы, усё больш растуць нашы даходы, з кожным днём паляпшаецца жыцьцё селяніна-калгасьніка, дадаецца ўменьне гаспадарыць калектыўна. Мы вышлі пад кіраўніцтвам нашай роднай бальшавіцкай партыі на шырокую калгасную дарогу, цьвёрда і ўпэўнена ідзем да лепшага, сьветлага жыцьця, да сацыялізму.

Ты першы з ленінскай празорлівасьцю заўважыў і зразумеў вялікі пералом у сьвядомасьці сялянскіх мас, паварот іх да калгасаў, ты накіраваў нашы намаганьні на суцэльную калектывізацыю, ты падняў, арганізаваў і павёў нас на разгром адвечнага ворага працоўных сялян, на ліквідацыю кулацтва як клясы. Наколькі правільна і верна ты вёў нас, паказвае тое, што ўсяго на працягу трох год калгасы занялі пануючае становішча ў збожжавых раёнах, і ўсяго на працягу трох год была разгромлена і ў асноўным ліквідавана самая шматлікая кляса эксплёататараў — кулакоў.

Ведаючы таксама, як ведаў Ленін, патрэбы і думкі мільённых мас сялянства, ты, тав. Сталін, своечасова, з усёй дальнабачнасьцю, прастатой і бальшавіцкай рэзкасьцю папраўляў памылкі і недахопы ў будаўніцтве калгасаў. Ты выкрыў тых, хто ў радох партыі выступаў супроць калгасаў. Ты моцна адзёргваў тых, хто дапускаў галавакружэньне ад посьпехаў, хто займаўся перагібамі, ты метка выкрываў і выкрываеш махінацыі нашых ворагаў, ворагаў калгасаў. Твае слова заўсёды было дорага і зразумела самым шырокім масам працоўнага сялянства, даходзіла да іх сэрца.

У апошняй прамове аб рабоце ў вёсцы ты зноў сьмела ўскрыў недахопы калгаснага будаўніцтва, паказаў шлях далейшай барацьбы, далейшага ўмацаваньня калгасаў.

На сваім вопыце мы бачым і ведаем, што справа, перш за ўсё, у добрым кіраўніцтве, у моцнай працоўнай дысцыпліне, у добрасумленным выкананьні абавязацельстваў перад дзяржавай. Мы бязьлітасна даб'ем кулака і яго дапаможнікаў, выганім з калгасаў лодыраў і дармаедаў, жулікаў і зладзеяў, што раскрадваюць калгасную ўласнасьць, падрываюць нашу грамадзкую гаспадарку, зьніжаюць калгасныя даходы.

Наш зьезд сабраўся ў самыя гарачыя дні падрыхтоўкі да вясны. Перад тварам усёй пралетарска-калгаснай краіны мы абавязваемся пакласьці ўсе сілы на ўзорную падрыхтоўку і правядзеньне сяўбы, на далейшае ўмацаваньне калгасаў, абавязваемся перадаць свой вопыт адстаючым.

Доўга білася працоўнае сялянства ў пошуках выхаду з кабалы і жабрацтва. І толькі ленінская партыя пад тваім непасрэдным кіраўніцтвам указала нам гэты адзіна правільны выхад, адзіна правільны шлях да новага, сьветлага жыцьця. Гэта —шлях бальшавіцкіх калгасаў, шлях бязьлітаснай барацьбы з кулацтвам, адвечным ворагам сялянства, шлях хуткага ўздыму сельскай гаспадаркі на аснове навукі і тэхнікі. І цяпер наша калгасная справа непераможна.

Няхай жыве непарушны саюз рабочай клясы з сялянствам!

Няхай жыве наша родная камуністычная партыя!

Няхай жыве наш любімы сябр і настаўнік, наш дарагі таварыш Сталін!

Аб вырабе запасных частак да трактараў на заводах Любарэцкім, Яраслаўскім аўтамабільным, Торацкім і імя Карла Лібкнэхта

ПАСТАНОВА КАМІСІІ ВЫКАНАНЬНЯ СНК САЮЗУ ССР АД 17 ЛЮТАГА 1933 Г.

Заслухаўшы даклады дырэктараў Любарэцкага заводу тав. **Чайка,** Яраслаўскага аўтазаводу № 3 тав. **Ялешына,** заводу імя Карла Лібкнэхта тав. **Сіманоўскага,** Торацкага заводу (Данбас) тав. **Токарава** і судаклад прадстаўніка ЦК-РСІ СССР тав. **Барсунова** аб вырабе запасных частак да трактараў, — камісія выкананьня пастанаўляе:

1. Дырэктару Любарэцкага заводу тав. Чайка **абвясьціць суровую вымову** за недаацэнку значэньня заданьня па вырабе запчастак і недапушчальна нядбайныя адносіны да яго выкананьня. Тав. Чайка прыняў заказ на вострадэфіцытныя дэталі 20 кастрычніка і маючы поўную магчымасьць выпрацаваць гэтыя дэталі на заводзе, не прыступіў да выкананьня заданьня да канца студзеня 1933 г.

2. Дырэктар Торацкага заводу тав. Токараў абавязаны пастаўляць сталёвае ліцьцё раду заводам, вырабляючым запчасткі, дапусьціў цяганіну, прабуючы на працягу ўсяго 4-га кварталу пераладжыць выраб мадэляй для сталёвага ліцьця на іншыя заводы, у выніку чаго Торацкім заводам у 4-м квартале ня здана ні адной штукі сталёвага ліцьця, а на 9 лютага 1933 г. праграма першага кварталу выканана толькі на 16 проц.

За праяўленую цяганіну і зрыў тэрмінаў па пастаўцы ліцьця тав. Токарову **абвясьціць вымову.**

3. Дырэктар Яраслаўскага аўтазаводу тав. Ялешын у 1932 годзе заказ на запчасткі ў разьмеры 66.000 руб. выканаў усяго на 8.000 руб., або на 0,8 проц., а заданьне першага кварталу выканаў на 9 лютага ўсяго на 11,1 проц., прычым па вострадэфіцытнай дэталі (болт шатуна) у 1932 годзе і ў студзені гэтага году заводам ня здана ні адной штукі. За зрыў заданьня 1932 г. і нездавальняючае выкананьне пляну першага кварталу тав. Ялешыну абвясьціць вымову.

4. Дырэктар заводу імя Карла Лібкнэхта тав. Сіманоўскі, маючы неабходныя матар'ялы і абсталяваньне для вырабу вострадэфіцытных дэталяй, заказ 1932 г. у разьмеры 97.000 гільзаў і 29.000 поршнявых пальцаў выканаў па гільзах — на 27 проц., а па пальцах — на 1,8 проц. Праграма першага кварталу — у разьмеры 59.000 гільзаў да трактараў замежных марак, 20.000 гільзаў для трактараў СТЗ і 20.500 поршнявых пальцаў выканана заводам на 10 лютага: па гільзах замежных марак на 25 проц., а па гільзах і трактарах СТЗ і па поршнявых пальцах ня здана ні адной штукі.

За зусім нездавальняючае выкананьне заданьня як у 1932 г., так і ў студзені 1933 г., тав. Сіманоўскаму **абвясьціць вымову.**

На чарговым пасяджэньні камісіі выкананьня заслухаць аб выкананьні заданьня па вырабе запчастак іншымі аб'яднаньнямі і заводамі і аб выдачы Наркамземам і Наркамсаўгасаў разнарадак заводам на адгрузку запчастак.

Нам. старшыні Камісіі Выкананьня

Я. РУДЗУТАК.

Нам. сакратара Камісіі Выкананьня

М. РЭМІЗАЎ.

1-ы ўсесаюзны зьезд перадавых калгасьнікаў-ударнікаў

Па прапанове тав. Пятрова, брыгадзіра Бежацкага калгасу Маскоўскай вобл., зьезд прымае наступнае прывітаньне

Цэнтральнаму Камітэту УсеКП(б)

Зьезд калгасьнікаў-ударнікаў горача вітае ленінскі Цэнтральны Камітэт УсеКП(б) на чале з тав. Сталіным, які забясьпечыў перамогу калгаснага ладу ў нашай краіне.

[illegible]

... [illegible] дзякуючы паслядоўнаму правядзеньню Цэнтральным Камітэтам партыі палітыкі ліквідацыі кулацтва як клясы на аснове суцэльнай калектывізацыі. Калгасны лад перамог канчаткова дзякуючы Цэнтральнаму Камітэту партыі, які з дня ў дзень праводзіў вялікі ленінскі плян [illegible]

Берагчы і хаваць, як зеніцу вока, грамадзкую ўласнасьць — аснову савецкага ладу. Не даваць літасьці раскрадвальнікам грамадзкай уласнасьці — ворагам народу.

Поўнасьцю асвоіць новую тэхніку, новыя сродкі вытворчасьці, якія пра- [illegible]

[illegible] працоўных!

**

Першы ўсесаюзны зьезд калгасьнікаў-ударнікаў паслаў прывітаньні так сама старшыні Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту Саюзу ССР **М. І. Калініну**, старшыні Савету Народных Камісараў СССР тав. **Молатаву В. М. і Чырвонай арміі.**

Мандат № 1 выданы калгасьніку-ўдарніку тов. **Князёву А. А.** (Удмурцкая вобл.)

ПРЫВІТАНЬНЕ ТАВ. ГОРКАГА 1-МУ ЎСЕСАЮЗНАМУ ЗЬЕЗДУ ЎДАРНІКАЎ-КАЛГАСЬНІКАЎ

Горача вітаю вас, ударнікі калгасаў, будаўнікі новага жыцьця!

Адсюль, — дзе гаспадараць драпежнікі, выпустошваючы ў сваю карысьць рабочую энэргію і ўрадлівасьць зямлі, — адсюль асабліва ясна бачна вялізарнае значэньне вашай герaічнай работы ў Саюзе Саветаў, у краіне, дзе гаспадараць толькі калектыўны розум рабочых і сялян, аб'яднаных у непераможную сілу кампартыі, якую з гонарам узначальвае лепшы і бясстрашны вучань Уладзімера Леніна.

Гэтай магутнай сілай зьнішчаны драпежнікі зямлі — кулакі і міраеды, гэтай сілай назаўсёды адрэзана магчымасьць старадаўняй аднаасобнай гаспадаркі, якая ня можа існаваць іначай, як толькі грабежніцтвам працы рабочых і сялян. Пераможцы і зьнішчаючы ворагаў рабочага народу, гэта сіла з посьпехам вучыць моладзь Краіны Саветаў перамагаць стыхійныя капрызы сьляпой прыроды: змагацца з засухамі праз абвадненьне засушлівых земляў, змагацца са шкоднікамі палёў — пустазельлем, вучыць знаходзіць новыя ўгнаеньні для малаўрадлівай зямлі, вучыць працаваць машынамі і наогул усямерна клапоціцца аб тым, каб вызваліць работнікаў палёў ад катаржнай працы, якая цэлымі вякамі трымала сялянства ў цемры, нявуцтве і дзікасьці. Вы можаце сказаць пра сябе, што вызваляецеся ад вяковага падпарадкаваньня сілам прыроды «сваёю ўласнаю рукою», як вызваляліся ад памешчыкаў, кулакоў і чужаедаў. Вы з посьпехам авалодваеце навукай, магутнай зброяй, якая дазволіла капіталістам падняволіць увесь сьвет працоўнага народу і якая цяпер накіроўваецца супроць капіталістаў, як вы ведаеце. Вы ведаеце, што ў Эўропе і Амэрыцы капіталісты паляць пшаніцу ў топках, зьнішчаюць тавары, зьнішчаюць жывёлу, таму што напрацавана шмат, а прадаць няма каму, мільёны беспрацоўных жабруюць, іх сем'і паміраюць з голаду, а ўсё, што зьнішчаецца капіталістамі, стварылі-ж рабочыя. Вось якую пятлю сплёў капіталізм для сябе, і гэтай пятлёй ён немінуча будзе задушан.

Ведаю, што вам усё яшчэ нялёгка жывецца, шмат чаго не хапае, сёе-тое не зразумела. Дрэнна разумееце, што кожны пуд збожжа і жалеза ў нас служыць здабыткам усяго працоўнага народу, што гэта маемасьць — усёй працоўнай масы, іменна таму надаўна ўласнасьць у Саюзе Саветаў і названа «сьвяшчэннай» у адрозьненьне ад уласнасьці капіталістаў, якая награблена, гвалтоўна выціснута з крыві, поту працоўнага народу і — як мы бачым — служыць толькі для ўціску яго.

Усё, што выпрацоўваецца шахцёрамі пад зямлёй, калгасьнікамі на зямлі, рабочымі на заводах у пякельнай гарачыні, каля печаў, якія плавяць жалезную руду, вучонымі ў лябараторыях, аграномамі на дасьледчых сельска-гаспадарчых станцыях, — усё гэта робіцца ўсімі для ўсіх, а не для адной клясы, як у сьвеце капіталістаў. Гэта — проста зразумець і ў гэтым захавана найвялікшая праўда, якую даўно марыў увесьці ў жыцьцё працоўны народ усіх краін. У нас ён ужо ня марыць, а ўмацоўвае гэту праўду ў жыцьцё. Яна ўмацоўвалася-б з большым посьпехам, хутка і глыбока, калі-б людзі разумелі, што да ўсіх прадуктаў іх працы трэба адносіцца менш неахайна, больш беражліва, што ў кожным, нават маленькім кавалку жалеза заключана цяжкая чалавецкая праца, што ў гэтым кавалку захаваны цьвікі, якіх так не хапае, што трактар — вялікая каштоўнасьць і чым лепш, чым больш ён працуе, тым больш шпарка ўзбагачае нашу краіну, што трактары і сельгасмашыны нельга пакідаць іржавець пад дажджом і сьнегам, што сякера, піла і кожны інструмант — прыяцель чалавека.

Трэба зразумець простую рэч: капіталіст беражэ рэчы таму, што яны служаць яму для падняволеньня рабочых і сялян, аднаасобнік беражлівы таму, што хоча быць кулаком — дробным капіталістам, чужаедам, ворагам працоўнага народу, а працоўны народ павінен берагчы ўсё, нават і найдрабнейшыя рэчы, зробленыя ім, — павінен берагчы іх таму, што яны паскараюць яго рух да мэты, — да здавальненьня ўсіх яго патрэб, да вызваленьня ад лішняй працы, да ўзбагачэньня ўсёй яго краіны, да стварэньня новых, лёгкіх умоў жыцьця.

Працаваць(?), вы, таварышы, можаце, як гэта відаць з прыкладу «Новага калгасу», Шэбакінскага раёну; можаце — калі хочаце — арганізаваць моцную дысцыпліну, бязьлітасна змагацца супроць кулакоў і жулікаў, супроць белагвардзейцаў, ваўкоў, апранутых у авечыя скуры, і супроць гультаёў. Ворагаў у вас яшчэ ня мала, але самае небясьпечнае для вас — быць ворагамі самім сабе, не разумець, што вы робіце вялікую справу для сябе і што чым больш пасьпяхова яна пойдзе, тым больш прыцягне вам прыяцеляў ва ўсім сьвеце працоўных, тым бліжэй пасуне вас да канчатковай перамогі над усім злом і пачварнасьцямі(?) жыцьця. Больш увагі адзін да аднаго, вострая і бязьлітасная нянавісьць да ворагаў, — вось чаго патрабуе барацьба, вось што дае перамогу.

Таварышы ўдарнікі, героі палёў. Я гавару вам вельмі простыя словы, але вы самі ведаеце, што сапраўдная мудрасьць — мудрасьць Леніна і яго вучняў заўсёды простая. І гэта, зразумела, не мая мудрасьць, я зусім ня лічу сябе мудрацом, я, у сваёй галіне, такі-ж самы скромны работнік, як любы з вас. І калі я, не гаворачы гучных ды прыгожых слоў, гавару вам аб неабходнасьці берагчы ўсё тое, што зроблена для вас і робіцца вамі, дык вы-ж і самі ведаеце: трэба берагчы. І простая-ж сякера, чым больш служыць, тым больш пасячэ.

Ну, вось і ўсё. Жадаю вам, дарагія таварышы, бадзёрасьці духу, росту сіл вашых, працуйце, вучыцеся, паважайце адзін аднаго, кожны з вас варты пашаны, бо кожны з вас — герой у сваёй справе.

Няхай жыве ўдарніцтва! Няхай жывуць ударнікі, сапраўдныя героі працы!

М. ГОРКІ.

Рэвалюцыйныя фэрмэры ПАЗШ вітаюць зьезд калгасьнікаў-ударнікаў

Мы, працоўныя фэрмэры розных штатаў, шлем брацкае прывітаньне калгасьнікам-ударнікам СССР, якія сабраліся на свой зьезд. Ад нашага імя і ад імя многіх тысяч рэвалюцыйных фэрмэраў ПАЗШ мы запэўняем вас у тым, што сочым з вялізарнейшай цікавасьцю за вашай герaічнай работай. Мы ўсьведамляем значэньне вашых дасягненьняў. Мы бачым, што вы ня толькі паляпшаеце свой дабрабыт, ня толькі забясьпечваеце снабжэньне вашай краіны сельска-гаспадарчымі прадуктамі, але ажыцьцяўляеце на справе пераход да новага, вышэйшага грамадзкага ладу.

Мы ў ПАЗШ ушчэмлены ў ціскох, церпячы ад нябывала нізкіх цэн на сельска-гаспадарчыя прадукты, даўгоў па закладных, падаткаў і ўсякіх плацяжоў, што выціскаюць з нас багачы. Амэрыканская сельская гаспадарка ўжо да крызісу вельмі цярпела ад эксплёатацыі буйнога капіталу. Крызіс нанёс многім мільёнам фэрмэраў удар, які прывёў іх на край пагібелі.

Пры такім становішчы, калі бушаль пшаніцы прадаецца за 40 цэнтаў, а выдаткі вытворчасьці складаюць 80 цэнтаў за бушаль, калі маіс прадаецца за 10 цэнтаў пры сабекошце ў 30, калі жывёла прадаецца ў буйных гарадох за цану, якая не акупляе выдаткаў транспарту, калі падаткі растуць, а цяжар даўгоў ціснe з кожным днём усё больш жорстка, мы ня толькі зруйнаваны, але і галадаем.

Рабочыя ў гарадох галадаюць, у той час як мільёны тон прадуктаў гінуць на палёх, калі недаядаючыя дзеці абавязаны стаяць у чаргох, чакаючы дабрачыннай талеркі пахлёбкі, а малако выліваецца вялізарнымі масамі ў вадасьцечныя трубы для ўзьняцьця рыначных цэн. У вас плянавая гаспадарка, і ваш рабоча-сялянскі ўрад дапамагае вам стаць на ногі. Мы — ахвяры крызісу. Дзяржаўны апарат і капіталістычнае грамадзтва намагаюць усе сілы для таго, каб нас прыгнечваць і як мага больш з нас выціснуць.

Мы з гонарам рапартуем вам, што значныя пласты фэрмэрскага насельніцтва ўжо зразумелі, што так далей быць ня можа. Мы арганізуемся і вядзем барацьбу. Мы не адны ў нашай барацьбе. Рука ў руку з гарадзкімі рабочымі мы можам высунуць моцны адзіны фронт супроць нашых эксплёататараў. У гэтых і ў многіх іншых адносінах мы маем перад сабой прыклад вашай барацьбы. Мы ведаем, што вы змагаліся і перамаглі. Вы ня толькі забясьпечылі за сабой зямлю, але зрабілі крок уперад, да больш высокай сыстэмы землеробства — калгасу, які ліквідуе пад кіраўніцтвам рабоча-сялянскага ўраду індывідуалізм і сялянскую адсталасьць. У той час, як наш урад і наш грамадзкі лад штурхае нас назад ад машыны, да выкарыстоўваньня ўласнай мускульнай сілы, ліквідуючы прагрэс тэхнікі ў землеробстве, — ваш урад абвяшчае героямі тых, хто асвойвае тэхніку. Ваш урад вам дапамагае лепшымі навейшымі машынамі, насеньнем, тэхнічнай падрыхтоўкай, парадамі. Вы ідзеце наперад з рабочымі.

Вітаючы ваш зьезд, мы паведамляем, што рады фэрмэраў, якія змагаюцца, растуць ва ўсім сьвеце, што нават у ПАЗШ, дзе фэрмэр лічыўся палітычна адсталым, мы пачалі ўжо змагацца з пагібельнай сыстэмай эксплёатацыі і што ваш прыклад зьяўляецца для нас праменьнем сьвятла.

Мы ведаем, што ворагі Савецкага саюзу рыхтуюць супроць яго вайну. У выпадку нападу на вашу краіну, мы будзем стойка трымацца, абараняючы вашу вялікую дзяржаву.

Вільбур ГОВАРД з Дакоту-Сіці, штат Небраска.

ГУС УТ з Оксфорду, штат Місісіпі.

Філіп СЬМІТ з Н'ю-Хол, штат Пенсільванія.

Альфрэд ЦІАЛА з Мархзму, штат Мінэзота, член аб'яднанага фэрмэрскага саюзу.

Пат БАРЭТ з Сенішу ў Паўночнай Дакоце, член аб'яднанага фэрмэрскага саюзу.

Франк ВІЦІ з Лярсону, Паўночная Дакота, член фэрмэрскага саюзу.

Луіс ВАЛІН з Ван-Хука ў Паўночнай Дакоце.

Джэмс ФЛОУЭР з Супір'ёру, штат Віскопсіі, член аб'яднанага фэрмэрскага саюзу.

Альфрэд ДЖОНСОН, нэгр з Мэкону ў Алабаме, член саюзу батракоў.

Арнольд МЕЙЕР з Брыстолю. Паўднёвая Дакота.

Пауль ДЭЙЛЬ з Напа ў Арагоне.

Арчы ЮНГ з Монт-Вэрнон, штат Вашынгтон, член аб'яднанага фэрмэрскага саюзу.

Раднэй САЛЬСБЮРЫ з Плентывуду ў Мантане, член аб'яднанага фэрмэрскага саюзу.

Эрых БЭРТ з Плентывуду, штат Мантан, рэдактар фэрмэрскай часопісі «Прадзюсэрс н'юс».

100.000 пралетараў гор. Леніна вітаюць ударнікаў сацыялістычных палёў

36.000 рабочых «Красного путиловца», асноўныя цэхі заводу «Большевик», 6.000 рабочых імя Карла Маркса, 7.000 рабочых заводу імя Леніна, 3.200 рабочых мэталёвага заводу імя Сталіна, 8.000 рабочых «Электросила», 5.000 рабочых «Светлана», 15.000 — галёшнага заводу «Красный треугольник», 16.000 — «Скорохода» і 4.000 рабочых «Севкабеля» ў сувязі з адкрыцьцём першага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў Саюзу паслалі прывітаньне, у якім пішуць:

«Баявыя таварышы! На свой 1-шы зьезд вы зьбіраецеся ў гістарычныя дні канцы 2-й 5-годкі. Складанейшая задача пралетарскай рэвалюцыі вырашана: калгасны лад перамог. СССР стаў краінай самай буйной сельскай гаспадаркі ў сьвеце. «Калгасы замацаваны і шлях да старой аднаасобнай гаспадаркі закрыт канчаткова. Цяпер задача заключаецца ў тым, каб умацаваць калгасы арганізацыйна, вышыбіць адтуль шкодніцкія элемэнты, падабраць сапраўды правераныя бальшавіцкія кадры для калгасаў і зрабіць калгасы сапраўды бальшавіцкімі. У гэтым цяпер галоўнае» (Сталін)

Указваючы далей на гістарычнае значэньне пастановы пленуму ЦК і ЦКК, а таксама прамовы тав. Сталіна ў справе ўмацаваньня калгасаў, ленінградзкія камунары заклікаюць калгасьнікаў зрабіць гэту прамову сьцягам у сваёй штодзённай барацьбе.

Далей пралетары Ленінграду заклікаюць калгасьнікаў аб'ядноўвацца вакол палітаддзелаў МТС. «Ваш баявы пост, — пішуць рабочыя, — у першых радох непрымірымых і суровых байцоў за ачышчэньне калгасаў ад антысавецкіх элемэнтаў, ад кулака і яго агентуры, якія сёньня зьмянілі сваю тактыку, за ператварэньне ўсіх калгасаў у нашы бальшавіцкія калгасы.

Той ня ўдарнік, хто з боку глядзіць на барацьбу за ператварэньне ўсіх калгасаў і кожнага калгасу ў сапраўды бальшавіцкі. Той ня ўдарнік, хто не дапамагае партыі выкрываць машэньніцкія махінацыі кулацкіх элемэнтаў, накіраваныя супроць савецкай дзяржавы. Ня ўдарнік той, хто баіцца парушыць «адзінства» вытворчай брыгады і не даб'ецца выгнаньня з калгасу кулацкага сына, які барбарскі заганяе каня, ломіць лабагрэйку. Ня ўдарнік той, хаця-бы ён меў і 500 працадзён, хто з усёй сілай не ваюе(?) ў дэкаду збожжазагатовак не змагаецца з антыкалгаснымі элемэнтамі, якія правакуюць калгасьнікаў — спачатку забясьпечыць сябе, а потым лішкі здаць дзяржаве. Асноўнай з асноўных адзнак сацыялістычных адносін да працы зьяўляецца ўдарная праца, памножаная на ўдарную барацьбу за выкананьне калгасам сваіх вытворчых абавязацельстваў перад дзяржавай.

Без устанаўленьня цьвёрдай працоўнай дысцыпліны немагчыма ўмацаваньне калгасаў і сапраўды шпаркі рост дабрабыту калгасьнікаў».

— Баявыя таварышы! Вы зьбіраецеся на свой зьезд напярэдадні выезду ў поле і зьезд ваш — зьезд бальшавіцкай падрыхтоўкі да першай веснавой сяўбы другой пяцігодкі. Падымайце-ж вышэй сьцяг сацыялістычнага спаборніцтва. Бярэце на сябе кіраўніцтва ў гэтым спаборніцтве.

Мы патрабуем ад вас, каб барацьбой за ўраджайнасьць, барацьбой за якасьць была пранізана ўся ваша падрыхтоўка да сяўбы, каб падрыхтоўкай было забясьпечана максымальнае скарачэньне тэрмінаў сяўбы.

Асаблівую ўвагу вашу мы зварачаем на падрыхтоўку да сяўбы трактарнага парку і прычапных прылад. Рабочая кляса забясьпечыла сацыялістычнае землеробства 150.000 трактараў, тысячамі камбайнаў і аўтамашын. Гэта тая зброя, якою мы вас узброілі для перамогі сацыялізму ў вёсцы. Беражэце-ж яе, як берагуць зброю. Рыхтуйце яе да веснавой сяўбы, як рыхтуюць зброю ў бой. Ні адзін трактар ня можа і не павінен бяздзейнічаць. Ахоўвайце кожны трактар і кожную прычапную прыладу з тэй-жа пільнасьцю, з якою мы беражэм кожны варштат. Ніякай літасьці ворагу і здрадніку, хто адважыцца працягнуць сваю варожую руку да гайкі, каб вывесьці з веснавой сяўбы трактарны матор.

Пад сьцягамі і кіраўніцтвам ленінскай партыі, пад кіраўніцтвам і з канкрэтнай штодзённай дапамогаю рабочай клясе — у веснавы пасеўны бой!

Вышэй сьцягі сацыялістычнага спаборніцтва!

Няхай жыве кроўна родная ленінская наша партыя, яе ленінскі ЦК, правадыр яе і натхніцель справы будаўніцтва сацыялізму — тав. Сталін!

Няхай жыве непарушны саюз рабочае клясы і сялянства!

ХРОНІКА ЗЬЕЗДУ

Раніцой 16 лютага ўсесаюзны зьезд калгасьнікаў-ударнікаў прыступае да слуханьня дакладу «Аб умацаваньні калгасаў і задачах веснавой сяўбы». Пасяджэньне адкрывае т. КОСАРАЎ. З вялікім дакладам выступае тав. КАГАНОВІЧ, спатканы бурнымі апладысмэнтамі перапоўненай залі.

Даклад Л. М. Кагановіча ня раз перарываецца громам апладысмэнтаў. Калгасьнікі-ўдарнікі горача ўхваляюць і вітаюць палітыку партыі.

Свой выключна яркі даклад Л. М. Кагановіч канчае пад бурныя, пераходзячыя ў авацыю апладысмэнты ўсіх дэлегатаў зьезду.

Ад імя ленінградзкага пралетарыяту зьезд вітае дэлегацыя рабочых ленінградзкіх заводаў. Перадаючы прывітаньне, тав. ПАРФЁНАЎ гаворыць аб перамогах ленінградзкага пралетарыяту на працягу першай пяцігодкі. Ленінградзкія заводы выпусьцілі звышмагутныя блюмінгі, турбіны, асвоілі выраб найскладанейшых машын. Са 120.000 трактараў, пушчаных на сацыялістычныя палі Савецкага саюзу, 50.000 выраблены ленінградцамі. Ленінградзкія заводы даюць сацыялістычнаму землеробству сотні тысяч тон мінэральных угнаеньняў.

Энтузіязм зьезду выклікае паведамленьне Парфёнава аб тых абавязацельствах, якія бяруць на сябе ўдарнікі ленінградзкай прамысловасьці перад ударнікамі калгасаў: ДА 1 КРАСАВІКА ВЫРАБІЦЬ НА 7.700 ТЫС. РУБ. ТРАКТАРНЫХ ЗАПЧАСТАК; ВЫДЗЯЛІЦЬ 500 ЛЕПШЫХ СЬЛЕСАРАЎ І ТОКАРАЎ І 50 ІНЖЫНЭРАЎ ДЛЯ ДАПАМОГІ МТС У РАМОНЦЕ СЕЛЬСКА-ГАСПАДАРЧАГА ІНВЭНТАРУ; ПАСЛАЦЬ У КАЛГАСЫ ТЫСЯЧЫ ЛЕПШЫХ РАБОЧЫХ-УДАРНІКАЎ ДЛЯ ДАПАМОГІ Ў АРГАНІЗАЦЫІ ПРАЦЫ; ПАСЛАЦЬ У СЕЛЬСКІЯ РАЁНЫ СОТНІ ЛЕПШЫХ ГРАМАДЗКІХ РАБОТНІКАЎ, ДАЦЬ ВЕСНАВОЙ СЯЎБЕ 100 ТЫСЯЧ ЭКЗЭМПЛЯРАЎ СЕЛЬСКА-ГАСПАДАРЧАЙ ЛІТАРАТУРЫ; АРГАНІЗАВАЦЬ 250 ЯСЬЛЯЎ І ДЗІЦЯЧЫХ ДАМОЎ.

Разам з тым ленінградзкі пралетарыят прад'яўляе калгасьнікам-ударнікам рад патрабаваньняў. Рабочыя гораду Леніна патрабуюць, каб усе перадаваемыя калгасам с.-г. машыны знаходзіліся ў цьвёрдых, надзейных руках, каб своечасова быў зроблен рамонт інвэнтару, своечасова ссыпана і ачышчана насеньне. Ленінградзкі пралетарыят патрабуе, каб цалкам былі выкананы дырэктывы партыі аб павышэньні ўраджайнасьці, каб калгасы былі ачышчаны ад клясавага ворага, ад усіх тых, хто перашкаджае сацыялістычнаму наступленьню.

Парфёнаў заканчвае свой рапарт выказваньнем упэўненасьці, што дэлегаты зьезду давядуць патрабаваньні пралетараў Ленінграду да кожнага калгасьніка, што гэтыя патрабаваньні будуць выкананы цалкам.

**

НА ВЯЧЭРНІМ ПАСЯДЖЭНЬНІ 16 ЛЮТАГА з вялікім дакладам выступіў Наркамзем СССР **Я. А. ЯКАЎЛЕЎ**. Гарачы заклік тав. Якаўлева надыходзячую веснавую сяўбу правесьці ва ўдарным парадку выклікае буру апладысмэнтаў.

Тав. Якаўлеў закончыў свой даклад пад дружныя воплескі ўсяго зьезду.

У канцы вячэрняга пасяджэньня, пасьля дакладу тав. Якаўлева зьезд заслухаў прывітаньне ДЭЛЕГАЦЫІ АД ПІЯНЭРАЎ МАСКВЫ. Піянэры Масквы абавязаліся аказваць актыўную дапамогу піянэрам і школьнікам вёскі.

Пад доўгія апладысмэнты зьезду ўдарнікаў-калгасьнікаў, дэлегацыя юных ленінцаў дае сваё баявое абавязацельства: «ПІЯНЭРСКАЯ АРГАНІЗАЦЫЯ МАСКВЫ ДА БАРАЦЬБЫ ЗА СПРАВУ ЛЕНІНА, ДА БАРАЦЬБЫ ЗА СПРАВУ СУСЬВЕТНАЙ РЭВАЛЮЦЫІ — ЗАЎЖДЫ ГАТОВА».

Х. Дунец

Барацьба за лён у Плешчаніцах

Плешчаніцкі раён да 6 лютага выканаў загатоўкі ільнавалакна і зараз загатаўляе лён у парадку перавыкананьня пляну. Як бачцам, перад намі раён — пераможца, на фронце загатовак, а пераможцаў як кажуць, ня судзяць. Аднак, мы тут, па-першае, маем раён, які спазьніўся з загатоўкамі, і, па-другое, перамога дасягнута пасьля раду паражэньняў, міма якіх прайсьці нельга, паколькі яны, відавочна, зьяўляюцца тыповымі для многіх раёнаў БССР.

**

Да сярэдзіны студзеня г. г. Плешчаніцкі раён дасягнуў 70 проц. выкананьня пляну ільназагатовак. Пры праверцы якасьці загатоўленага ільну выявілася, што асноўная маса яго ішла за кошт самых нізкіх па якасьці нумароў — браку і № 2, г. зн. тых гатункаў, якія пры пераводзе на добраякаснае валакно даюць паніжэньне на 75-80 проц. І сапраўды: улік якасьці загатоўленага валакна па Плешчаніцкім раёне прывёў да таго, што ад 70 проц. заданьня раён дакаціўся да лічбы «29 проц.».

У чым-жа справа? Чаму такое зьніжэньне? Гэта можна вытлумачыць у першую чаргу тым, што партыйныя, савецкія і загатоўчыя арганізацыі раёну зусім прайшлі міма такой «дробязі», як якасьць ільну. І нейкім «цудам» атрымалася, што як калгасы, так і аднаасобнікі, як-бы па змове, павезьлі ў сельспажывутаварыствы адзін і той-жа гатунак — брак і сырэц № 2.

Роўнадушша да якасьці ільну з боку нашых арганізацый у раёне ачысьціла поле для манэўраў кулацтва, для прарыву фронту ільназагатовак на важнейшым вучастку якасьці прадукцыі. На повадзе ў кулакоў пайшлі некаторыя камуністы, пайшлі калгасы, пайшлі аднаасобнікі. Пераважная частка калгасаў здавала на склады недапрацаваны лён, ва многіх выпадках здавалі проста паклю. Былі факты, калі кулакі здавалі замест ільну паклю, вырваную са шчылін вясковых хат (Амнішкаўскі сельсавет). Былі факты, калі некаторыя работнікі раённых арганізацый прымушалі прыкажчыкаў складаў райзагу прымаць ад калгасаў паклю і брак.

Усе гэтыя прыёмы — сьвядома ці несьвядома — ажыцьцяўляліся па ўказцы клясавага ворага. Напляваcельскія адносіны да якасьці далі магчымасьць кулаку падарваць нашу работу.

Гэты манэўр кулака каштаваў нам вельмі дорага. Зноў-такі — ён-жа меў месца ня толькі ў Плешчаніцкім раёне. І недарма ЦК КП(б)Б так моцна і па заслугах ударыў па былым кіраўніцтве Загатільну (Шэйнін). У выніку сьлепаты і адсутнасьці клясавай пільнасьці ў некаторых камуністаў, кулак зьнішчыў вялікія масы каштоўнага сырцу для сацыялістычнай прамысловасьці.

На аснове канкрэтных дырэктыў ЦК КП(б)Б, партыйная арганізацыя прыступіла да ліквідацыі прарыву, арганізаваўшы адпор клясаваму ворагу. Асноўная труднасьць барацьбы за высокаякасны лён заключалася ў тым, што неабходна было пераканаць асноўныя масы сялянства, у першую чаргу калгасьнікаў, што заданьне можна лічыць выкананым толькі пры ўмове здачы добрай прадукцыі.

Трэба адзначыць, што патрабаваньне здачы высокаякаснага валакна было станоўча спаткана масамі. Даволі было правільнага разуменьня гэтай задачы з боку партарганізацыі і сельсавету, даволі было разгарнуць рашучую барацьбу з дэмабілізацыйнымі настроямі, каб прыцягнуць масы да сапраўднага выкананьня пляну, прычым такімі тэмпамі, якія зьявіліся рэкорднымі для ўсяго перыяду загатовак. **Плешчаніцкі раён у 7 дзён выканаў 60 проц. свайго заданьня**, даючы штодзённы прырост ад 6 да 11 проц. На пункты пачаў паступаць лён высокай якасьці.

Загатоўчая кампанія дала ў канчатковым выніку ільну-часанцу 40 проц. агульнага ліку. Ня гледзячы на ўсе хітрыкі і манэўры, кулак атрымаў паражэньне і на гэтым фронце. Былі біты ўсе спробы кулацтва адшукаць новыя мэтады барацьбы (хаваньне ільнавалакна ў сьнезе і сьвірнах, здача паклі, абкручанай у добры лён, здача валакна з каменьнямі і пяском, хаваньне саломы ў збожжы і г. д.).

**

Адной з прычын спазьненьняў і затрудненьняў у выкананьні пляну ільназагатовак зьяўляецца самацёк. «Самацёк, — гаварыў тав. Сталін у сваёй прамове аб рабоце на вёсцы, — цяпер больш чым калі-небудзь небясьпечны для справы разьвіцьця сельскай гаспадаркі». Самацёк у галіне тэхнічных культур выявіўся ў тым, што на працягу ўсяго мінулага сельска-гаспадарчага году раённае кіраўніцтва прадаставіла пытаньні гэтых культур «натуральнаму ходу рэчаў». Мы не знаходзім у дакумантах райкому якога-небудзь сьледу абмеркаваньня мерапрыемстваў, зьвязаных з пасевам ільну і канапель, з уборкай гэтых культур, сланьнем, апрацоўкай. Іменна такі самацёк парадзіў гаворкі аб тым, што Плешчаніцкі раён не ільнаводчы і таму, моў, арганізацыя загатовак — справа няважная і непатрэбная.

Як-жа скарысталі гэты самацёк кулакі, шкодніцкія і перарадзіўшыяся элемэнты? Яны, па-першае, пасудзілі і ў перыядзе сяўбы і ўборкі, ашукваючы ўладу наконт пасеўных плошчаў! Яны, па-другое, пастараліся салідную долю калгасных пасеваў згнаіць у часе ўборкі — гэта амаль агульнае зьявішча ва ўсіх сельсаветах Плешчаніцкага раёну. Яны, па-трэцяе, сарвалі апрацоўку ільну, раскралі лепшую частку яго.

Гэта палітыка кулака магла мець пэўны посьпех толькі пры наяўнасьці самацёку і пры недаацэнцы тэхкультур, пры падыходзе да гэтых культур з пункту гледжаньня «другараднасьці» іх у агульным балянсе раёну. Многія камуністы — старшыні калгасаў пайшлі па шляху мясьніцкіх, антыдзяржаўных тэндэнцый (Смаляр — калгас «Чырвоны транспартнік», Хатавіцкага сельсавету, Марцынкевіч — калгас «1 мая», Зарэцкага сельсавету, і інш.); прыкрываючыся кулацкай дэмагогіяй, яны, замест здачы прадукцыі дзяржаве, вілі вяроўкі з пяньки і ільнавалакна, раздавалі яе калгасьнікам у той час, калі плян загатовак ня быў выкананы, у той час, калі гаспадарчыя патрэбы калгасаў можна было задаволіць праз лесрабкоп і г. д. Элемэнты «натуральнай гаспадаркі» ў калгасах, якія падтрымліваліся і часта ўзначальваліся камуністамі, не маглі мець іншай мэты, як падрыў загатовак і кампрамэтацыю лініі нашай партыі на разьвіцьцё тэхнічных культур у сельскай гаспадарцы.

Кулакі і чужыя элемэнты, засеўшыя ў калгасах, узяліся «справай» даказваць «нявыгоднасьць» пасеваў тэхкультур, а самацёк і недаацэнка тэхкультур толькі ліLі ваду на кулацкі млын. Найбольш характэрным прыкладам гэтага зьяўляецца «двейнасьць» плешчаніцкай МТС. Раённаму кіраўніцтву прыйдзецца яшчэ праверыць усю работу МТС.

А пакуль абмяжуемся характарыстыкай «работы» старшага агранома МТС **Сімончыка**, зараз выключанага з партыі. Ён у часе веснавой сяўбы не забясьпечыў у калгасах, ахопленых МТС, правядзеньня аграмінімуму, **дапусьціў позні пасеў ільну на нявыгодных для гэтых культур землях**, нічога не зрабіў для своечасовай уборкі і апрацоўкі ільну, **ніякіх мер ня прыняў да арганізацыі загатовак ільну ў калгасах.** А Сімончык зьяўляўся плянавікам МТС, намесьнікам дырэктара, Сімончык зьяўляўся сакратаром парт'ячэйкі МТС. Гэтыя факты па справе паказваюць, як «самацёк цяпер можа загубіць усю справу» (Сталін).

**

У барацьбе за лён, як і наогул у загатоўчай кампаніі, выразна выявіўся твар партыйнай арганізацыі. А і як я ўжо вышэй адзначаў, некаторыя партыйцы ня толькі ня здолелі даць адпору жульніцкай дэмагогіі кулацтва («лён загінуў», «усё ўзялі» і г. д.), але нават сталі на чале кулацкага сабатажу. Старшыня Завышыцкага сельсавету, камуніст **Пракацень** дапамагаў разбазарваньню ільну калгасамі і пагнаеньню ільнатрасты. Ён не ажыцьцяўляў рэпрэсіўных мер да кулакоў і злосных нездатчыкаў (Пракацень зьняты з работы і перадан суду). Старшыня Хатавіцкага сельспажывутаварыства, член партыі **Акуліч**, замест правядзеньня лініі партыі ў галіне загатовак на сваім вучастку, дзе ён быў упаўнаважаным, ужываў такі мэтад: ён на беднякоў складаў акты ў масавым парадку (на 12 гаспадарак), а сваіх сваякоў пакінуў у баку (Акуліч з партыі выключан).

Апартуністычныя перарадзіўшыяся элемэнты ў райарганізацыі прабавалі прыкрыць сваю бязьдзейнасьць і баязьнь чапаць кулака «левай» фразай аб неабходнасьці суцэльных, у масавым маштабе, судова-рэпрэсіўных мер і між іншым апраўдваліся тым, што «суд яшчэ ў нашым сельсавеце не працаваў». Бюро райкому КП(б)Б у сваёй пастанове выкрыла сутнасьць гэтых апартуністычных разважаньняў.

Пасаваньне перад клясавым ворагам ярка праявілася ў лісьце аднаго ўпаўнаважанага раёну — Клімава. У гэтым лісьце Клімаў піша, што «ў загатоўцы тэхкультур стварылася неспрыяючае становішча», ён угрунтоўвае гэту заяву звычайнымі кулацкімі матывамі, даказвае, што «сяляне вельмі незадаволены загатоўкамі», праліваe горкія сьлёзы над лёсам «сялян» — чытай кулакоў і сабатажнікаў.

Гэта кулацкая дэмагогія павінна атрымаць жорсткі адпор.

Хто прымаў практычны ўдзел у загатоўках гэтага году, мог наглядна пераканацца, як у рэзультаце паслядоўнага правядзеньня генэральнай лініі партыі і нястрымнай барацьбы за плян усё больш і больш мацнее аўтарытэт партыі і савецкай улады на вёсцы. Ня трэба даказваць, што перамога на фронце ільназагатовак, як і наогул загатовак, умацавала савецкія і партыйныя арганізацыі, умацавала калгасы, дапамагла падрыхтоўцы да веснавой сяўбы і г. д.

**

Я спыніўся толькі на асобных асноўных момантах, не закрануўшы, напрыклад, такога пытаньня, як масавая работа (а з ёю справа стаіць дрэнна). Але і са сказанага відаць, што перамога дорага абышлася Плешчаніцкаму раёну. Яна дасталася пасьля раду паражэньняў і сур'ёзных памылак.

Практыка загатовак павінна многаму навучыць плешчаніцкія раённыя арганізацыі.

Пасеўныя пляны на 1933 год і практычныя мерапрыемствы па ўздыму ўраджайнасьці

З дакладу ўпаўнаважанага народнага камісарыяту саўгасаў СССР т. Жолудзева

Таварышы! ЦК УсеКП(б) і саюзны ўрад указалі, што зараз наступіў час, калі ад росту гаспадаркі ў шырыню шляхам павялічэньня пасеўнай плошчы, неабходна павярнуцца да барацьбы за лепшую апрацоўку зямлі, да барацьбы за павышэньне ўраджайнасьці, як галоўнай цэнтральнай задачы ў галіне сельскай гаспадаркі на даным этапе яе разьвіцця.

Адпаведна з гэтымі ўказаньнямі — выкананьне плянаў сяўбы 1933 году і задача павышэньня ўраджайнасьці набывае асабліва актуальнае значэньне для саўгасаў БССР.

У выніку пасьлядоўнага ажыцьцяўленьня генэральнай лініі партыі, пры актыўным удзеле рабочай клясы і калгасных мас БССР дабілася буйнейшых посьпехаў у галіне саўгаснага будаўніцтва.

Вось некаторыя лічбы: у 1928 годзе ў БССР было ўсяго 210 саўгасаў, а ў 1932 годзе мы ўжо мелі 428 саўгасаў, з іх трэставаных саўгасаў у 1928 г. было 173, у 1932 г. — 293, пасеўная ўборачная плошча ў 1928 г. складала — 41,6 тыс. га, у 1932 г. — 195 тыс. га. Агульная плошча саўгасаў у 1928 г. складала 108,6 тыс. га, у 1932 г. —618,6 тыс. га.

У галіне ўзброенасьці саўгасаў новай тэхнікай—трактарамі, складанымі сельска-гаспадарчымі машынамі — мы дабіліся буйнейшых посьпехаў, аб чым сьведчаць лічбы. Я прывяду лічбы толькі па трактарнаму парку, які ў 1928 г. меў усяго 24 трактары. зараз на ўсіх саўгасах. уключаючы і трэставаныя саўгасы ёсьць 1.253 трактары, гэта апрача МТС.

У галіне жывёлагадоўлі за першую пяцігодку мы дабіліся значных посьпехаў: у 1928 г. кароў было 9.000 шт., у 1932 годзе — 33.000 шт.; дарослых сьвіней — 0,9 тыс. шт., у 1932 г. — 32.000 штук. Мы арганізавалі птушкагадоўча-трусагадоўчую гаспадарку з 15 саўгасаў і з агульнай плошчай у 16,2 тыс. га.

Пераходжу да вытворчых задач. якія стаяць перад намі на 1933 год і якія мы павінны з вамі ва што-б там ні стала асвоіць і цалкам выканаць.

Паводле пляну павінна быць засеяна ярыной разам з шматгадовымі травамі па ўсіх жывёлагадоўчых і сьвінагадоўчых трэстах 118,47 тыс. га, з іх збожжавымі — 56 проц. і бульбай — 14 проц. Пляны гэтыя спушчаны ў саўгасы трэстаў, вызначаны сярэднія ліміты ўраджайнасьці. Але як мы на мясцох рыхтуемся да сяўбы? Мы павінны з усёй бальшавіцкай самакрытыкай сказаць, што належнага пералому ў гэтай справе няма.

Таварышы, дырэктывамі партыі, пастановамі студзеньскага пленуму ЦК і пастановамі СНК перад намі пастаўлены канкрэтныя задачы па павышэньні ўраджайнасьці і ўзьняцьці прадукцыйнасьці жывёлагадоўлі. Асноўная задача — ужо на працягу 1933 г. увесьці ва ўсіх саўгасах севазварот, які зьяўляецца важнейшым сродкам барацьбы за высокі ўстойлівы ўраджай, за поўнае выкананьне ўсіх плянаў і вытворчых заданьняў па здачы таварнай прадукцыі дзяржаве як па колькасьці, так і па якасьці.

Пры актыўным удзеле інстытуту праправацаваны і спушчаны ў саўгасы севазвароты. Аднак, трэба сказаць, што справе прапрацоўкі і ўвядзеньня севазвароту ва ўсіх саўгасах на мясцох не аддаецца належнай увагі. Тыя сыгналы. якія мы маем, гавораць аб тым, што вакол важнейшага гаспадарчага мерапрыемства не мабілізаваны ўсе сілы, а не мабілізаваўшы ўсіх сіл па гэту справу, мы можам паставіць пад простую пагрозу зрыву ўвядзеньне севазвароту ў 1933 годзе.

Якасныя паказальнікі работы саўгасаў за апошнія гады па ўраджайнасьці наступныя: жыта ў 1928 годзе (у цэнтнэрах) з 1 га было 8,31, у 1929 — 10,06, у 1930 г. — 12,22. Затое ў 1932 годзе мы маем паніжэньне —6,8

Чым гэта тлумачыцца? Бясспрэчна тым, што ў нас у радзе саўгасаў ня быў уведзен севазварот, што ў выніку дрэннай апрацоўкі глебы, засьмечанасьці пустазельлем мы маем паменшэньне ў некаторых мясцох ураджайнасьці. У мінулым годзе былі выпадкі (і зараз яшчэ ёсьць) несвоечасовай вывазкі гною на поле. У некаторых мясцох гной і зараз яшчэ ня вывезен. Мы мелі факты няправільнага выкарыстаньня гною. У выніку адсутнасьці барацьбы за павышэньне ўраджайнасьці, за лепшую апрацоўку глебы. за севазварот — у некаторых мясцох на працягу некалькіх год сеялі лён па ільну. Тое-ж і з іншымі культурамі.

Мы павінны дабіцца таго, каб да 1-га сакавіка скончыць распрацоўку севазваротаў і пачаць веснавую сяўбу з уведзенымі севазваротамі. Трэба зьвярнуць таксама ўвагу на тое, каб пашырыць плошчу пад збожжавыя культуры.

Мы павінны будзем абвясьціць рашучую барацьбу тэндэнцыям скараціць пасевы збожжавых у самым севазвароце. Вы ведаеце. што пытаньне збожжавых у нас пры наяўнасьці жывёлагадоўчых саўгасаў набывае сур'ёзнае значэньне.

Як у нас справа з насеннымі фондамі ў саўгасах? Мы нядаўна правялі праверку фактычнага становішча забясьпечанасьці па ўсіх саўгасах. Гэта праверка і даныя, якія мы атрымліваем па рапартох саўгасаў, праз нашы трэсты, паказваюць, што з пытаньнем насенных фондаў па саўгасах не зусім добра.

На аўсу нам патрэбна 4.634 тон, а саўгасы забясьпечаны на 49 проц., па ячменю — 108.8 проц., на бульбе 91.9 проц. Па іншых культурах насенныя фонды ў нас поўнасьцю ня створаны.

Што выявілася ў сувязі з праверкай? Выявілася, што на мясцох у паасобных саўгасах мелі месца яўныя контр-рэвалюцыйныя шкодніцкія тэндэнцыі асобных работнікаў саўгасаў: — утойваньне насенных фондаў. Мы мелі факты разбазарваньня культур, продаж іх. Асабліва гэта выявілася ў часе выкананьня загатовак. Перад намі стаіць задача сыстэматычна правяраць на мясцох становішча з насеннымі культурамі, ці поўнасьцю яны ссыпаны. Асаблівую ўвагу трэба зьвярнуць на людзей, які дазіраюць ахову насеньня. Там, дзе не хапае насеннага матар'ялу, трэба зрабіць перакідку ўнутры саўгаснай сыстэмы і поўнасьцю забясьпечыць ярыя кліны.

Пытаньне аграмерапрыемстваў і вывазкі ўгнаеньня, тарфаваньня і збору попелу. Тут ня ўсё добра. Пляны спушчаны, саўгасы прымацаваны да асобных млыноў, жактаў, прадпрыемстваў па вывазцы попелу, ванны, але па мясцох і ў нас у Менску мы яшчэ гэтай справай канкрэтна не займаемся, асабліва мала зьвяртаецца ўвагі на тарфаваньне глебы. Гэта справа ідзе зусім дрэнна.

Мы, як цэнтральны апарат, на сёньня ня маем ніякіх даных аб тым, як ідзе справа з вывазкай штучнага ўгнаеньня. Назіраецца безадказнасьць у гэтых адносінах, нядбайнасьць, недастатковая плянаванасьць у радзе нашых трэстаў і саўгасаў, якія лічаць непатрэбным даваць усякія апэрацыйныя зводкі па вывазцы ўгнаеньня, па зборы попелу. І хоць былі даны канкрэтныя дырэктывы, хоць рад асоб прыцягнулі да адказнасьці, але тут яшчэ няма належнага зруху.

У мэтах паляпшэньня ўраджайнасьці трэба абавязкова ва ўсіх саўгасах правесьці ачыстку, адсартаваньне насеньня з тым, каб на працягу 1933 году стварыць чыстагатункоўныя фонды насеньня ў размерах, якія-б потым забясьпечылі нам замену радавога насеньня гатунковым. Мы павінны гэтага ва што-б там ні стала дабіцца. Неабходна арганізаваць правільны і своечасовы догляд за культурамі, баранаваньне азімых і сеяных траў, барацьбу з пустазельлем. Неабходна ва што-б там ні стала дабіцца захаваньня тэрмінаў сяўбы, абавязковай праполкі гародаў, прапашных культур, яравога ворыва азімых культур і 100 проц. зябліва ў 1933-34 годзе. Неабходна, каб ва ўсіх работах па сяўбе, доглядзе за культурамі і правядзеньні ўборкі была забясьпечана максымальная барацьба са стратамі ў сельскай гаспадарцы. Такія мерапрыемствы як яраваньне бульбы, баранаваньне і інш. павінны зьявіцца асноўнымі ў барацьбе за павышэньне сельска-гаспадарчай вытворчасьці.

Побач з гэтым трэба паставіць задачу стварэньня фуражных фондаў і своечасовай вывазкі тых фондаў, на якіх мы маем ужо занарадкі. Гэту вывазку канцэнтраваных кармоў трэба правесьці ў гэтым квартале і скончыць у лютым, каб вызваліць цягавую сілу, даць ёй магчымасьць адпачыць перад сяўбой.

Мы на першы квартал павінны атрымаць для нашых саўгасаў 11.000 цэнтн. канцэнтраваных кармоў. Ад таго, як мы вырашым гэту задачу — будзе залежаць посьпех пасеўнай кампаніі. Вам вядома ўсім, што ў радзе саўгасаў з-за адсутнасьці кармоў цягавая сіла знаходзіцца ў кепскім стане. А тым часам увесь ход рэалізацыі нарадаў на кармы і вывазку ў саўгасы стаіць пад пагрозай. З боку трэсту, з боку саўгасаў наглядаецца такое зьявішча, што некаторыя запасьліся канцэнтраванымі кармамі на месяц, на паўтары і лічаць сябе забясьпечанымі. Мы ставім другую задачу і паставілі яе перад цэнтрам, каб канцэнтраваныя кармы, вызначаныя на другі квартал, атрымаць у лютым, сакавіку і даставіць у саўгасы.

Пераходжу да снабжэньня сродкамі вытворчасьці і ходу рамонту інвэнтару да веснавой сяўбы. Перад намі стаіць задача, каб тыя сродкі вытворчасьці, складаныя с.-г. машыны, якія нам занараджаны, своечасова атрымаць і даставіць. Мы па лініі трактарнага парку павінны будзем (плян завозу трактараў на 1933 г. у сыстэму саўгасаў складае 222) да вясны атрымаць 100 трактараў. Апрача таго, будуць завезены аўтамашыны як да вясны, так і на працягу ўсяго 1933 г. Ня гледзячы па зусім выразную, канкрэтную, апэрацыйную дырэктыву ЦК партыі і ўраду аб рамонце трактараў, гэта справа пастаўлена зусім дрэнна. Гэта не таму, што мы ня маем запасных частак. Нават там, дзе яны ёсьць, няма штодзённага кантролю, няма адказных людзей, якія-б сачылі за ходам рамонту трактараў.

Дырэктыва гаворыць аб тым, што побач з такімі трактарамі, якія трэба здаваць на прадпрыемствы ў рамонт, трэба і на мясцох знаходзіць унутраныя рэсурсы для адначасовага бягучага рамонту тых трактараў, якія можна адрамантаваць сваімі сродкамі.

Што гавораць лічбы? Лічбы на 5 лютага гавораць аб тым, што патрабуе рамонту 701 трактар. Праўда, тут няма яшчэ правераных дэфэктных ведамасьцяй, якія-б паказалі сапраўднае становішча самога трактара. Мы адрамантавалі толькі 124 трактары, што складае 17,7 проц. Як вы бачыце, мы маем тут зусім недапушчальныя адносіны як з боку кіраўнікоў трэстаў, кіраўнікоў саўгасаў і асоб, адказных за рамонт, так і па лініі прамысловасьці.

Пераходжу да важнейшай задачы, якая мае вялікае значэньне ў далейшым умацаваньні нашых саўгасаў і ў падрыхтоўцы да сяўбы—гэта пытаньне арганізацыі працы і матар'яльна-бытавога абслугоўваньня. Яно стаіць перад кожным саўгасам і кожнай раённай арганізацыяй. Мы паставілі задачу прывесьці ў адпаведнасьць з вытворчым і фінансавым плянамі штаты людзей у саўгасах. Неабходна зьвярнуць больш увагі на павышэньне прадукцыйнасьці працы і ўзнагароджаньне зьдзельшчыны.

Вось вам даныя у сярэднім па трэстах за май мы мелі 32,9 проц. работ на зьдзельшчыне, ў чэрвені—38 проц., у ліпені—48 проц., у верасьні—43 проц., у кастрычніку — 42 проц. Але мы маем і такія саўгасы, як саўгас Палажэвічы, які поўнасьцю на 100 проц. увёў зьдзельшчыну, саўгас Русінавічы таксама мае значны зрух у гэтым напрамку. У такіх саўгасах як Цыт, Пітралін зусім нецярпімае становішча з увядзеньнем зьдзельшчыны. Таму справа ўкараненьня зьдзельшчыны набывае зараз выключнае значэньне.

Зараз перад намі стаіць задача ачысьціцца ад прагульшчыкаў, ад лодыраў, ачысьціцца ад кулацка-варожых элемэнтаў, якія ёсьць у нашых саўгасах і якія займаюць часамі адказныя ўчасткі работы: кладаўшчыкоў, брыгадзіраў, рахункаводаў. Яны шкодзяць нам, зрываюць нашы мерапрыемствы ў саўгасах.

Важнейшае значэньне набывае задача паляпшэньня матар'яльна-бытавога становішча рабочых. Мы павінны паставіць гэту задачу так, каб дырэктар саўгасу адказваў за гэту справу. Неабходна дабіцца таго, каб рабочы меў магчымасьць мець добрую жывёлу: карову, сьвінню і невялікі гарод для ўласных патрэб. Па-другое, неабходна палепшыць жыльлёвыя ўмовы рабочых. Вялікую ўвагу трэба зьвярнуць на спэцыялістаў, якія знаходзяцца ў нашых саўгасах, дапамагаць ім і адначасова ачышчаць саўгасы ад контр-рэвалюцыйных і варожых элемэнтаў, бо выкрытае шкодніцтва ў сельскай гаспадарцы, аб чым гаварыў тав. Рачыцкі, патрабуе ад нас рэвалюцыйнай пільнасьці, бальшавіцкай барацьбы ў сэнсе ачышчэньня ўпраўленчых звеньняў саўгаснай сыстэмы як у трэстах, так і на мясцох, ад варожых і шкодніцкіх элемэнтаў.

Не меншае значэньне ў падрыхтоўцы да веснавой пасеўнай кампаніі і павышэньні ўраджайнасьці набывае справа аўладаньня агратэхнікай кіруючым складам, лепшымі ўдарнікамі, брыгадзірамі, якія знаходзяцца ў саўгасах.

Неабходна ліквідаваць тую абязьлічку, якая зьнядае часамі і асобныя ўчасткі нашай работы ў саўгасах. Мы-ж маем цэлы рад такіх фактаў, калі на справу ліквідацыі абязьлічкі не зварачалі ўвагі, калі за канём ніхто амаль не глядзіць, калі каляй губляць.

Важнейшай справай ва ўмацаваньні нашых саўгасаў зьяўляецца фінансавая і плянавая дысцыпліна. Я на гэ-

[illegible]

Мы гэтыя задачы, пастаўленыя партыяй, павінны выканаць ва што-б там ні стала і выканаем пад непасрэдным кіраўніцтвам ЦК нашай партыі, на чале з тав. Гікало. (Апладысмэнты).

ПРАВЕРЫЦЬ НАСЕННЫЯ І СТРАХАВЫЯ ФОНДЫ Ў КОЖНЫМ КАЛГАСЕ І САЎГАСЕ

Шырэй сацспаборніцтва на лепшую сустрэчу бальшавіцкай вясны

Ва Уваравічах пануе самацёк

УВАРАВІЧЫ. (Ад нашага спэцыяльнага карэспандэнта).

Тэмпы ссыпкі насеньня ў раёне яўна нездавальняючыя. На 13 лютага ссыпана: збожжа 81,5 проц., бульбы 89,1 проц. Дый гэтым лічбам цяжка верыць, бо рад калгасаў злачынна адносіцца да дачы райза вестак.

Напрыклад, калгас імя Энгельса, Лапіцкага сельсавету, паведаміў, што ссыпана 300 цэнтн. аўса, у другі раз паказаў 500 цэнтн., а пры праверцы выявілена, што ссыпана ўсяго 190 цэнтн. Па бульбе лічбы таксама скачуць.

Пры такой блытаніне нельга верыць лічбам.

Яшчэ горш справа з аднаасобным сэктарам. РК КП(б)Б у пастанове ад 29 сьнежня прапанаваў: «на працягу бліжэйшых 2-х дзён забясьпечыць даведзеньне плянаў сяўбы да кожнага аднаасобнага двара». Але гэта дырэктыва ня выканана да 5 лютага. Страхавыя фонды па аднаасобным сэктары ссыпаны: па збожжавых на 47 проц. і тэхнічных па 48 проц.

Чым тлумачыцца такое становішча з падрыхтоўкай да веснавой сяўбы? Тлумачыцца тэта тым, што рад сельсаветаў, як **Лапіцкі, Калінскі, Аздзлінскі, Цялешаўскі, Барвераўскі, Борхаўскі** і інш., скончыўшы загатоўкі, пусьцілі падрыхтоўку да сяўбы на самацёк. А некаторыя калгасы, як **«Чырвоная Беліца», «Баявы»** і інш., ня скончыўшы ссыпкі насеньня, прыступілі да разьмеркаваньня ўраджаю. Калгас **імя Молатава,** які ссыпаў толькі 85 проц. бульбы, нядаўна завёз шмат бульбы ў Гомель і абмяняў на кажухі. Калгас **«Чырвоная Ліпка»** ссыпаў усяго 83 проц. бульбы, рэшта разбазарана. Калгас імя Энгельса, ня скончыўшы пляну ссыпкі, таксама абменьвае насеньне. Гэты калгас 13 цэнтн. ільнасемя абмяняў на інш. культуры, а цяпер выявілася, што ў самога не хапае 39 цэнтн. семя.

Раённыя арганізацыі і ўстановы ня ўдарылі па канкрэтных носьбітах зла.

Хіба маглі забясьпечыць своечасовую ссыпку насеньня мерапрыемствы бюро РК КП(б)Б, калі яно выносіць свае пастановы экспромтам. Напрыклад, у студзені бюро запісала: «Не пазьней 7 студзеня забясьпечыць даведзеньне плянаў ссыпкі насеньня да кожнага калгасу і паасобнай гаспадаркі». Праз 4 дні, 8 студзеня, яно катэгарычна патрабуе «на працягу двух дзён скончыць ссыпку насенных і страхавых фондаў». І, нарэшце, у пастанове ад 29 студзеня бюро абавязвае парт'ячэйкі, упаўнаважаных і райза «фарсаваць так работу па ссыпцы насенных і страхавых фондаў, каб скончыць яе не пазьней 5 лютага». На справе-ж і на сёньняшні дзень да аднаасобных гаспадарак пляны не даведзены.

Толькі нядаўна РК КП(б)Б паслаў значную частку работнікаў у сельсаветы.

Нарэшце, усё яшчэ не арганізован абмен насеньнем паміж калгасамі, няма нават уліку, якія калгасы маюць лішкі. А яны ёсьць. Напрыклад, калгас **«Ударнік пяцігодкі»** мае лішніх 1,7 цэнтн. пшаніцы, 56 цэнтн. ячменю, 17 цэнтн. грэчкі, 11 цэнтн. гароху, 60 кгр. насенных каноплі. Калгас «Чырвоная дывізія» мае 200 пудоў насеньня цімафееўкі.

Не ва ўсіх калгасах праведзена праверка насеньня. Ёсьць факты псаваньня яго. Напрыклад, у калгасе «Чырвоны шлях» зьмерзла палова бульбы. У калгасе «Авангард» згніло 11 пуд. ільнасемя. У калгасе «Клім Варашылаў» каля сьвірну, дзе ссыпана насеньне, няма вартаўніка.

Зусім слабыя меры перасьцярогі супроць пажараў, асабліва ў саўгасе Уваравічы. Дырэктар тав. Скроб адмовіўся паставіць у сьвірнах з насеньнем агнятушыцелі. Наогул т. Скроб на ўсё глядзіць па-напляваўцельску. У канторы саўгасу працуюць чужакі: дачка высланага кулака — Багдан Люба, дачка лішэнца — Аляксейчык Люба. (Усе яны любы Скробу!); загадчык млыну Захарэнка — сын раскулачанага, які меў свой млын; пам. бухгальтара Рысін — сын рабіна.

Усе гэтыя факты сьведчаць аб тым, што раённыя арганізацыі, РК КП(б)Б і РВК не разгарнулі належнай работы па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

М. Сакалоўскі.

Ашуканства замест работы

КАПЫЛЬ. (Наш кар.). З першага пагляду здаецца, што ссыпка насенных і страхавых фондаў па раёну ідзе здавальняюча. Паводле афіцыяльных вестак райза, на 10 лютага ссыпана збожжавых культур 99 проц., тэхнічных 104 проц. Правільнасьць ссыпкі і ачысткі насеньня пацьвярджаюць акты, якія складзены ўпаўнаважаным МТС і райза за 5 подпісамі.

На справе мы маем зусім іншае становішча. Весткі райза далёка не адпавядаюць сапраўднасьці. Даволі для прыкладу ўзяць хаця-б калгас «Прагрэс».

«Калгас поўнасьцю ссыпаў насенныя і страхавыя фонды, насеньне ачышчана і захоўваецца добра». Так сьцьвярджае акт, складзены ўпаўнаважаным МТС Бандарэнка. А сэкцыя РСІ Ляшнянскага сельсавету пры праверцы становішча ў калгасе сустрэлася з такім зьявішчам:

Насенны фонд ня створан. Ссыпкай насеньня ў калгасе ніхто не займаецца. Усё збожжа ссыпана разам, знаходзіцца яно ў сьвірнах паасобных калгасьнікаў. За захаваньне збожжа ня вылучаны адказныя асобы. У тым-жа акце ўпаўнаважанага Бандарэнкі ўказана, што насенны лубін абмалочан і насеньне адсыпана. У сапраўднасьці-ж абмалот лубіну яшчэ нават і не пачат.

Такім чынам, замест мабілізацыі мас на сапраўдную бальшавіцкую падрыхтоўку да сяўбы, паасобныя ўпаўнаважаныя, накшталт **Бандарэнкі** займаюцца ашуканствам і «очковтирательством».

Варавацкі.

ЧОРНЫ СЬПІС

раёнаў, якія зрываюць ссыпку насенных фондаў

За зрыў ссыпкі насенных і страхавых фондаў, за нядольнасьць мабілізаваць масы калгасьнікаў і працоўных аднаасобнікаў на баявую падрыхтоўку да веснавой сяўбы пакідаем у ЧОРНЫМ СЬПІСЕ наступныя раёны:

За зрыў ссыпкі насеньня збожжавых:

СІРОЦІНСКІ—74,8 проц., КРУПСКІ—80,3 проц., ГОРАЦКІ—85,7 проц., БЕШАНКОВІЦКІ—85,7 проц., ВУШАЦКІ—86,2 проц., ГАРАДОЦКІ—87,8 проц., ПОЛАЦКІ—88,1 проц., ПРАПОЙСКІ—75,6 проц., ВЕТКАЎСКІ—76,8 проц., ЖЛОБІНСКІ—79,3 проц., УВАРАВІЦКІ—81,5 проц., ПЛЕШЧАНІЦКІ—82,7 проц., [illegible] КАСЬЦЮКОВІЦКІ—86,8 проц., ДЗЯРЖЫНСКІ—87,3 проц., ЛАГОЙСКІ—88 проц., КАРМЯНСКІ—88,3 проц., ТУРАЎСКІ—81,8 проц.

За зрыў ссыпкі насеньня ільну:

РАСОНСКІ—19,7 проц., МСЦІСЛАЎСКІ—71 проц., ГОРАЦКІ—71,5 проц., ЗАСЛАЎСКІ—76,5 проц., [illegible]—28,7 проц., АСЬВЕЙСКІ—31,1 проц., СІРОЦІНСКІ—32,9 проц., ДРЫСЕНСКІ—37,2 проц., ЛЕПЕЛЬСКІ—45,4 проц., СЕНЕНСКІ—46,3 проц., ШКЛОЎСКІ—50,5 проц., ГАРАДОЦКІ—56 проц., БЕШАНКОВІЦКІ—57,7 проц., БЯЛЫНІЦКІ—60,9 проц., КРУПСКІ—61,4 проц., ТАЛАЧЫНСКІ—64 проц., СУРАЖСКІ—70,4 проц., ЧЭРВЕНЬСКІ—64,3 проц., [illegible] КЛІМАВІЦКІ—71 проц., [illegible]—77,5 проц., СМАЛЯВІЦКІ—79,6 проц., ВІЦЕБСКІ—55,5 проц.

За зрыў ссыпкі насеньня канапель:

ШКЛОЎСКІ—32 проц., ТАЛАЧЫНСКІ—57,2 проц., [illegible] КРУПСКІ—[illegible] проц., ЗАСЛАЎСКІ—59,7 проц., ЧЫРВОНАПОЛЬСКІ—[illegible] проц., КАРМЯНСКІ—63 проц., [illegible] НАРАЎЛЯНСКІ—[illegible] проц., ХОЙНІЦКІ—[illegible] проц., [illegible] ЛЮБАНЬСКІ—[illegible] проц., [illegible]

За зрыў ссыпкі насеньня бульбы:

СІРОЦІНСКІ—52,2 проц., ЧАШНІЦКІ—67,9 проц., БЕШАНКОВІЦКІ—73,2 проц., ГАРАДОЦКІ—76,7 проц., РАСОНСКІ—77,7 проц., ДУБРОВЕНСКІ—84,5 проц., ЧЭРВЕНЬСКІ—77,6 проц., ВЕТКАЎСКІ—79,6 проц., КАРМЯНСКІ—81,7 проц., КЛІЧАЎСКІ—83 проц., СТАРАДАРОЖСКІ—83 проц., ПРАПОЙСКІ—84 проц., ЛОЕЎСКІ—67,9 проц., НАРАЎЛЯНСКІ—76,5 проц., ЕЛЬСКІ—77,3 проц., ХОЙНІЦКІ—81,5 проц., ТУРАЎСКІ—83,3 проц.

ЗРЫЎ РАМОНТУ ТРАКТАРНАГА ПАРКУ І СЕЛЬГАСМАШЫН—ЗРЫЎ ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ

Ад слоў да справы

ГОМЕЛЬ. (Ад нашага спэцкора). Да самага апошняга часу завод **«Рухавік рэвалюцыі»** замест канкрэтнай работы фактычна займаўся разважаньнямі аб рамонце і вырабе запасных частак, аб лепшым выкарыстаньні варштатаў і г. д.

Як вынік, яшчэ да сёньняшняга дня з 13 прымацаваных да заводу саўгасаў па рамонт трактараў ніадзін не заключыў адпаведных дагавароў і не даставіў трактары. Кіраўніцтва заводу са свайго боку не прыняло ніякіх мер для таго, каб паскорыць гэту работу. З 57 трактараў, якія падлягаюць рамонту, на завод дастаўлена 2. Але і яны не адрамантаваны. Між тым у некаторых саўгасах, як напрыклад **Рэчыца,** рамонту патрабуе 15 трактараў; **консаўгасе** — 8 трактараў; у саўгасе **Ланцо** — 7 трактараў; гомельскім с.-г. камбінаце БКС — 7 трактараў і інш.

З запаснымі часткамі справа, пакуль што, ня лепшая. Ня кажучы ўжо аб вырабе саміх запчастак для трактараў, як, напрыклад, адліўка і абточка 700 штук поршняў. 1.000 штук поршневых абручыкаў і г. д., завод да гэтага часу не падрыхтаваў нават патрэбных для вырабу частак інструмантаў, як рэзцы, калібры, штыкмусы і г. д. Работнікі інструмэнтальнага цэху гэту работу ня лічаць адказнай і важнай і адносяцца да яе з халадком. Напрыклад, ужо даўно было даручана мэханіку **Русанаву** зрабіць шліфавальны варштат, у якім завод адчувае вялікую патрэбу. Гэты варштат ня зроблен і дагэтуль.

За апошні час грамадзкасьць заводу трохі пачала варушыцца. Задача рамонту трактараў і вырабу запасных частак абгаворана на ўсіх цэхах, на сходах рабочых. Вакол гэтага пытаньня мабілізавана думка шырокай грамадзкасьці заводу.

З 26-ці лепшых ударнікаў заводу на чале з брыгадзірам **Яшкіным** складзена «скразная» брыгада па рамонту трактараў і вырабу запасных частак. Паміж асобнымі брыгадамі, якія будуць рамантаваць трактары, вырабляць запчасткі разгорнута сацспаборніцтва. Задачай яго зьяўляецца барацьба з бракам за добраякасны рамонт, з апартуністычнымі настроямі і недаацэнкай гэтай работы. А такія настроі ёсьць. Напрыклад, майстра ліцейнага цэху **Ліпніцкі** ўмудрыўся нават выступіць супроць сустрэчнага пляну, высунутага брыгадай па адліўцы 40 поршняў. Ён сказаў: — мне больш, чым 32 поршні, не патрэбна!

Даючы жорсткі адпор падобным апартуністычным настроям, лепшыя ўдарнікі заводу т. т. **Яшкін, Дымэнт** і **Калугін** унесьлі рад каштоўных прапаноў, якія значна палепшаць работу і скароцяць тэрміны яе выкананьня. Па іх прапановах зроблен, напрыклад, барабан для поршневых абручыкаў, а таксама інструмант для расточкі поршняў і г. д.

Мадэльны цэх 2 лютага таксама скончыў асноўныя работы па выпрацоўцы мадэляй для асобных дэталяй па рамонту трактараў.

Фабзавуч уключыўся ў работу па вырабу запчастак і рамонту трактараў. 6 варштатаў, на якіх працуюць 12 вучняў і 2 інструктары, цалкам пераключыліся на выраб поршняў, а брыгады сьлесараў — на выпрацоўку неабходных інструмантаў.

Рабочыя і ІТР заводу «Рухавік рэвалюцыі» 2 лютага зьвярнуліся да рабочых заводу **«Сельмаш», «Пралетары», дэпо Гомель,** імя **Ланцуцкага** і **МТМ** з адозвай, у якой заклікаюць мабілізаваць увагу на хутчэйшае выкананьне рамонту і тым самым дапамагчы па-бальшавіцку правесьці веснавую сяўбу першага году другой пяцігодкі.

У адозьве падкрэсьліваецца, што работу па рамонту трактараў зрываюць саўгасы і патрабуецца, каб саўгасы, як мага хутчэй, даставілі заводу трактары, а ўсе іншыя заводы — часткі, патрэбныя для рамонту, бо недастаўка якіх пагражае зрывам рамонту.

Са свайго боку рабочыя і адміністрацыйна-тэхнічны пэрсанал узялі на сябе абавязак зьнішчыць усе непаладкі, якія зараз ёсьць у рабоце, і не пазьней 15 сакавіка поўнасьцю выканаць заказ. Такім чынам грамадзкасьць заводу разварушылася.

Зараз справа за саўгасамі. Яны павінны даставіць, як найхутчэй трактары, і за іншымі заводамі Гомелю, якія павінны даць заводу «Рухавік рэвалюцыі» некаторыя часткі.

Да гэтых заводаў адносяцца Гомсельмаш, які павінен выканаць заказ па праверцы каленчатых валаў і дастаўцы шатунных балтоў, завод «Пралетары» даць меднае ліцьцё, як бронзавыя ўкладышы, утулкі і г. д., МТМ, якая павінна расставіць блёкі і заліць шатунныя падшыпнікі.

Рабцэвіч.

Аб заметцы ў газэце „Правда"—„Благим порывам не суждено было сбыться"

Пастанова ЦК КП(б)Б і СНК БССР

Заслухаўшы паведамленьне камісіі ЦК па праверцы фактаў недапушчальнай бюракратычнай цяганіны з боку Наркамзему і Упаўнаркамцяжпраму па рамонту трактараў, зьмешчаных у заметцы ў «Правде» ад 5 лютага 1933 г. за № 35, ЦК і СНК пастанаўляюць:

1. Адзначыць, што зьмешчаная ў нумары «Правды» заметка аб фактах бюракратызму і цяганіны з боку НКЗ і Упаўнаркамцяжпраму па рамонту трактараў і вырабу запчастак поўнасьцю адпавядае сапраўднасьці, што пацьвердзілася расьсьледваньнем спэцыяльнай камісіі ЦК КП(б)Б.

2. Прыняць да ведама заяву т. т. Рачыцкага, Амбражунаса і камісіі, што прыняты меры да безадкладнай ліквідацыі гэтай бюракратычнай цяганіны і забясьпечан безадкладны разварот работ па прадпрыемствах Наркамцяжпраму па рамонту трактараў і вырабу запчастак.

3. Указаць тав. Рачыцкаму на недапушчальную з яго боку цяганіну пры правядзеньні важнейшай пастановы ЦК аб фарсаваньні рамонту трактараў і вырабу запчастак тым больш, што тав. Рачыцкі зьяўляецца членам бюро ЦК КП(б)Б і на ім ляжыць найбольш сур'ёзная партыйная адказнасьць.

4. Абвясьціць суровую вымову тав. Амбражунасу, які па расьсьледваньні камісіі аказаўся галоўным вінаватым у зацяжцы рамонту трактараў, і папярэдзіць яго, што ў выпадку дапушчэньня ў далейшым падобнага роду адносін да даручэньняў, ЦК і СНК у адносінах яго будуць зроблены больш суровыя вывады.

5. Адзначыць, што да гэтага часу непасрэдныя выканаўцы ў сыстэме і цэнтральным апараце Наркамзему і Упаўнаркамцяжпраму яшчэ не пакараны, у сувязі з фактамі, адзначанымі «Праўдой», прапанаваць т. т. Рачыцкаму і Амбражунасу безадкладна накласьці на іх пакараньне з паведамленьнем ЦК і СНК аб прынятых мерах.

6. Адзначыць, што гэта справа ўказвае на наяўнасьць у раду работнікаў савецкіх і партыйных арганізацый Беларусі, яўна апартуністычных адносін да справы рамонту трактараў і вырабу запчастак і недаацэнкі важнасьці своечасовага разгортваньня ўсёй работы па падрыхтоўцы да сяўбы. Папярэдзіць як усіх кіруючых работнікаў БССР, так і мясцовых работнікаў, што ЦК і СНК будуць прыняты самыя рашучыя меры ў адносінах работнікаў, якія не забясьпечваюць работу па падрыхтоўцы да сяўбы.

ВЕСТКІ АБ РАМОНЦЕ ТРАКТАРАЎ І СЕЛЬГАСМАШЫН ПА АБ'ЯДНАНЬНЯХ НАРКАМСАЎГАСАЎ

на 16 лютага 1933 году

Назва аб'яднаньняў:	Адрамантавана ў процантах да пляну: Трактараў	Аўтамашын	Плугоў: Трактарн.	Плугоў: Конных	Боран: Трактарных	Боран: Конных	Сеялак: Трактарных	Сеялак: Конных
Менскі Малпрамтрэст	45,8	66,7	86,7	71,4	57,7	67,9	51,5	55,6
Віцебскі „ „	20,2	—	84,0	100,0	—	—	—	—
Гомельскі „ „	40,8	50,0	71,0	76,0	—	—	—	—
Менскі Сьвінаводтрэст	13,8	100,0	33,1	73,5	74,7	100,0	52,9	59,3
Аршанскі „	7,7	16,1	28,7	60,7	6,0	60,2	42,9	37,5
Магілеўскі „	15,5	—	45,7	79,6	30,3	64,4	46,8	32,4
Птушкатрэст	—	—	35,7	75,0	—	84,6	100,0	58,3
Племсьвінатрэст	12,5	—	43,0	80,0	20,2	65,0	60,0	50,0
Лугтрэст	—	—	—	—	—	—	—	—
Разам па сыстэме	20,1	52,0	42,1	72,5		83,8		50,8

**
*

Рамонт трактараў і сельгасмашын па аб'яднаньнях Наркамсаўгасаў праходзіць зусім нездавальняюча. 20 проц. адрамантаваных трактараў сьведчыць аб тым, што гэтай справай ніхто не займаецца і дырэктывы партыі, якія абавязваюць да 15 сакавіка скончыць рамонт трактарнага парку, па сутнасьці ігнаруюцца.

Як Наркамсаўгасаў, так і асабліва трэсты яшчэ як сьлед не прыступілі да арганізацыі рамонту. Матар'ялы, якія сёньня зьмяшчаюцца, паказваюць, што многія саўгасы не даставілі трактараў у майстэрні і тым самым, апрача зрыву рамонту трактарнага парку, зрываюць работу прадпрыемстваў.

Наркамсаўгасаў ня мае да гэтага часу дакладнага пляну рамонту. **Аршанскі, магілеўскі, віцебскі і гомельскі трэсты** яшчэ не даслалі плянаў рамонту, на аснове якіх можна было-б устанавіць, колькі трактараў патрабуюць рамонту і якая з іх колькасьць ужо рамантуецца. Напрыклад, толькі па **магілеўскаму** трэсту не даставілі ў рамонт трактараў наступныя саўгасы: **«Чарнікаўка», «Жалязёнка», «Войнішча», «Усход», «Паўлаўка», «Камінтэрн», «Чырвоны маяк»** і **імя Калініна.** Па аршанскаму трэсту: **«Дуброва», «Зорка», «Сялец», «Смольні», «Крычаў», «Перамога»** і інш. Па іншых саўгасах наглядаецца такое-ж становішча.

Ня гледзячы на катэгарычныя дырэктывы партыі аб **мабілізацыі ўнутраных рэсурсаў для рамонту трактараў і сельгасмашын** некаторыя трэсты апошна шкодніцкі адносяцца да гэтай справы. У прыватнасьці, **Гомельскі** малпрамтрэст даслаў наркамсаўгасаў заяўку на запасныя часткі ў некалькі раз павялічаную, якая пры разглядзе была скарочана больш, чым у 5 раз.

Якасьць самога рамонту ў некаторых майстэрнях таксама дрэнная. Аднак як трэсты, так і асабліва саўгасы не зварачваюць пры прыёмцы належнай увагі на рамонт трактараў і не захоўваюць прынятыя ў добрым становішчы да вясны.

Не наладжан улік ходу самога рамонту, у выніку тэмпы зусім невыстарчальныя і не забясьпечваюць выкананьня заданьня ў тэрмін. Для таго, каб па сыстэме Наркамсаўгасаў выканаць рамонт у тэрмін, вызначаны пастановай ЦК, **НЕАБХОДНА РАМАНТАВАЦЬ У ДЗЕНЬ НЯ МЕНШ 2[illegible] ТРАКТАРАЎ.** Гэта лічба зусім рэальная, для яе выкананьня ёсьць усе магчымасьці і яна павінна быць выканана.

Група стандартных двухпавярховых дамоў на Рабочай вуліцы (Менск).

Прадвыбарчая абстаноўка ў Германіі

САКРЭТНАЯ НАРАДА НАЧАЛЬНІКАЎ ПАЛІЦЫІ

БЭРЛІН. 15. Адбылася скліканая міністрам ўнутраных спраў Герынгам **сакрэтная нарада начальнікаў паліцыі і кіраўнікоў правінцыянальных урадаў** у сувязі з падрыхтоўкай да выбараў у рэйхстаг. Як паведамляе «Дэйчэ Альгемэйне цэйтунг», Гэрынг **даў** асобную **дырэктыву** органам улады **рашуча выступаць супроць магчымых камуністычных выступленьняў.**

Вобыск у памяшканьні камфракцыі рэйхстагу

БЭРЛІН, 15. Учора вечарам паліцыя правяла **вобыск у памяшканьні камуністычнай фракцыі рэйхстагу.** У памяшканьні камфракцыі ў гэты час адбывалася канфэрэнцыя заводзкіх дэлегатаў. Усе ўдзельнікі канфэрэнцыі былі абшуканы. Паводле заявы паліцыі, вобыск праведзен «у сувязі з на дазронасьцю ў падрыхтоўцы да дзяржаўнай здрады». Канфіскован рад друкаваных матар'ялаў.

З 30 камуністычных газэт выходзіць толькі 7

БЭРЛІН, 15. У Вюртэмбэргу забаронена газэта мясцовай камуністычнай арганізацыі. Такім чынам, **з 30 камуністычных газэт зараз выходзіць толькі 7,** якія ў большасьці аднавілі выхад пасьля забароны.

БАРЫКАДНЫЯ БАІ ПАМІЖ РАБОЧЫМІ І ВОЙСКАМ У КЛУЖЫ

ВЕНА, 15. Як паведамляюць з Бухарэсту, звыш 2.000 чыгуначнікаў у **Клужы** (цэнтр Сямігradзьдзя) абвясьцілі забастоўку ў сувязі са звальненьнем рэвалюцыйных рабочых. **Яны занялі цэхі чыгуначных майстэрань і забарыкадаваліся ў іх.** Апрача паліцыі супроць бастуючых былі мабілізаваны полк пяхоты і часьці палявой жандармэрыі. Салдаты пачалі выбіваць дзьверы і вокны, імкнучыся пралесьці ў майстэрню. Бастуючыя, карыстаючыся пажарнымі шлянгамі і агнятушыльнымі апаратамі, адбілі напад.

Тады перад уваходам у майстэрню была выстраена кулямётная рота. Начальнік гарнізону Гэнфрал з Тартыляску запрапанаваў бастуючым заслухаць прадстаўніка ўраду. Рабочыя згадзіліся. Начальнік гарнізону зьвярнуўся да бастуючых з прамовай, у якой заклікаў мірна пакінуць майстэрні, абяцаючы не праследваць іх. Дырэктар майстэрань Састрагоўскі даў сваю згоду выканаць патрабаваньні рабочых аб павышэньні зарплаты. У сувязі з гэтым бастуючыя пастанавілі ачысьціць майстэрню.

Аднак, ня гледзячы на абяцаньні, паліцыя арыштавала 14 рабочых— кіраўнікоў забастоўкі. Гэта выклікала вялізарнае абурэньне сярод рабочых. Адбылася вулічная дэманстрацыя.

Чыгуначнікі імкнуліся зноў захапіць майстэрню. Адзін паліцэйскі камісар і 10 паліцэйскіх лёгка паранены. **Дэманстранты разьбілі вокны ў грамадзкіх будынках і былі разагнаны толькі пасьля прыбыцьця ўзмоцненых паліцэйскіх падмацаваньняў.** Па ўсім горадзе патрулююць узмоцненыя часьці войск, жандармэрыі і паліцыі. Рабочыя Клужы рыхтуюць забастоўку салідарнасьці з чыгуначнікамі.

Падрабязнасьці баёў у чыгуначных майстэрнях

ВЕНА, 16. З Бухарэсту паступілі дадатковыя весткі аб крывавых баёх у чыгуначных майстэрнях, якія адбыліся 16-га раніцой і якія, як вядома, скончыліся захватам майстэрань войскам.

Кулямётны абстрэл цягнуўся больш паўгадзіны пасьля чаго ВОЙСКА ПАЙШЛО НА ШТУРМ. Рабочыя герагічна адбіваліся стральбой з вінтовак і рэвальвэраў, захопленых у салдат, а так сама палкамі. З боку рабочых баямі кіраваў чыгуначнік з факелам у руках. Ён хутка быў забіт дзесяткамі куль наступаўшых салдат. БОЙ ЦЯГНУЎСЯ 2 ГАДЗІНЫ—з 6 да 8 раніцы. Дакладная колькасьць забітых з абодвух бакоў яшчэ невядома. Паводле апошніх паведамленьняў, АДНЫХ ПАРАНЕНЫХ НАЛІЧВАЕЦЦА ЗВЫШ 100 ЧАЛ. Ёсьць шмат сьмяротна-параненых. Пасьля захвату войскамі будынку майстэрань БЫЛІ АРЫШТАВАНЫ ЎСЕ ПРЫСУТНЫЯ ТАМ 760 ЧЫГУНАЧНІКАЎ, ЯКІЯ АДДАНЫ ВАЕННАМУ СУДУ.

Урад мяркуе падпарадкаваць чыгуначныя майстэрні ў Бухарэсьце ваеннаму камандаваньню. Як паведамляюць аўстрыйскія газэты, у Бухарэсьце сярод насельніцтва пануе вялікае абурэньне.

ЗАМАХ НА РУЗВЭЛЬТА

Н'Ю-ЁРК. 16 (ТАСС). Невядомы чалавек, які пры арышце назваў сябе Джо Цынгара, зрабіў 5 стрэлаў у групу сустракаўшую Рузвэльта, які прыбыў на курорт у Міамі на атлянтычным узбярэжжы (штат Фларыда). Рузвэльт не пашкоджан. 5 чалавек паранена, у тым ліку 2 жанчыны і хлопчык. Адзін з параненых стаяў побач з Рузвэльтам.

Стрэлы былі зроблены зараз-жа пасьля таго як Рузвэльт скончыў прамову, з якой ён зьвярнуўся да сустракаўшых яго ў сваім аўтамабілі.

***

Н'Ю-ЁРК, 16 (ТАСС). Друк паведамляе, што рабіўшы замах у Міамі на Рузвэльта італьянец—Джо Жэніс Цынгара, беспрацоўны цесьляр і быў член прафсаюзу цесьляроў у Пэтэрсоне (штат Н'ю-Джэрсі), які ўваходзіць у рэакцыйную амэрыканскую фэдэрацыю працы.

Як паведамляюць, па дадзеным паліцэйскага дазнаньня, у яго знайшлі псыхічную хваравітасьць з прычыны беспрацоўя.

АМЭРЫКАНСКІ УРАД ПАВЯЛІЧВАЕ ВЫДАТКІ НА ЎЗБРАЕНЬНІ

Н'Ю-ЁРК, 15. Міністар ПАЗШ апратэставаў прапанову скараціць на 5 проц. выдаткі міністэрстваў, у тым ліку морскага міністэрства, зазначаючы, што такое скарачэньне нанесла-б сур'ёзныя страты флёту.

Сэнат ухваліў законапраект аб асыгнаваньні 370 мільёнаў даляраў на ваеннае снабжэньне і дадатковых 22 млн. даляраў на выдаткі па вайсковым навучаньні. «Геральд Трыбюн» патрабуе ўзмацненьня морскага флёту ПАЗШ, адлюстроўваючы непакой амэрыканскіх колаў у сувязі з тым, што атлянтычнае ўзьбярэжжа ПАЗШ застаецца без абароны пасьля пераводу амэрыканскага флёту ў Ціхі акіян, у той час, як, паводле слоў газэты, «становішча ва ўсім сьвеце на пружканае».

Аб разглядзе заяў пра зьняцьце партспагнаньняў і пераход з кандыдатаў у члены УсеКП(б)

Пастанова ЦКК Усе КП(б)

Часова, аж да заканчэньня чысткі:

1. Спыніць разгляд заяў у органах КК аб пераводзе з кандыдатаў у члены КП(б);
2. У зьмяненьне пастановы ЦКК УсеКП(б) ад 27 сьнежня 1931 г. спыніць разгляд заяў аб зьняцьці партспагнаньняў, вынесеных КК.

Аб сьвяткаваньні 15 гадавіны Чырвонай арміі

З пастановы сакратарыяту ЦК КП(б)Б

1. Падрыхтоўку да сьвяткаваньня 15-й гадавіны Чырвонай арміі правесьці пад знакам прапаганды:

а) гістарычных пастаноў студзеньскага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б);

б) ролі партыі і асаблівай ролі т. Леніна, Сталіна ў будаўніцтве ўзброеных сіл рэвалюцыі;

в) баявых традыцый Чырвонай арміі;

г) барацьба за прадпрыемства, калгас, саўгас—як крэпасьці абароны краіны.

2. Да гадавіны правесьці агульна-гарадзкія, раённыя або кустовыя зьлёты (спэцыяльныя дні) удзельнікаў грамадзянскай вайны, партызан і чырвонагвардзейцаў па пытаньні іх удзелу ў сацыялістычным будаўніцтве і перадачы імі баявых традыцый грамадзянскай вайны рабоча-сялянскай моладзі.

3. Арганізаваць сумесныя вечары рабочых з чырвонаармейцамі, прысьвечаныя гадавіне. Правесьці масавыя экскурсіі рабочых у казармы для азнаямленьня з новай тэхнікай, жыцьцём і бытам Чырвонай арміі.

4. Правесьці масавы агляд вайсковашэфскай работы прадпрыемстваў. Правядзеньне агляду скончыць да гадавіны агульна-гарадзкіх вайсковых шэфскіх канфэрэнцый.

5. Арганізаваць сустрэчы чырвонаармейцаў з калгасьнікамі (лыжныя вылазкі, паходы), ухваліць ініцыятыву часьцей менскага гарнізону па арганізацыі да гадавіны Чырвонай арміі агра-паходу па дапамозе ў разгортваньні веснавой пасеўнай кампаніі. Прасіць РВС БВА арганізаваць усебеларускі агра-паход.

6. Забясьпечыць правядзеньне варашылаўскай эстафэты, арганізаванай Асоавіяхімам і камсамолам, дабіўшыся сапраўднай рэалізацыі самаабавязацельстваў па абароннай рабоце кожным заводам, саўгасам, калгасам, большай клясавай пільнасьці абаронных арганізацый і ачысткі іх ад чужога клясава-варожага элементу, ахопу шырокіх працоўных мас спартыўным спаборніцтвам.

7. У дні гадавіны правесьці ваянізаваныя масавыя паходы.

8. Сьвята Чырвонай арміі зрабіць пачаткам масавага паходу абаронных грамадзкіх арганізацый, накопліваньня запасу па падрыхтоўцы да веснавой пасеўкампаніі (арганізацыя пратручваньня насеньня, збор попелу, шэфства над канём, ахова насенных фондаў (Асоавіяхім), арганізацыя палявых санпастоў, палявых дзіцячых ясьляў (Чырвоны крыж), рамонт інвэнтару трактарнага парку (Аўтадор), арганізацыя лыжных вылазак, даводзеньне пляну пасеваў (фізкультурнікі), пасевы гэктараў абароны, арганізацыя спэцыяльных пасеўных брыгад).

9. Гарпрафсаветам, гарсаветам, райпрафсаветам і РВК заслухаць рапарты прадпрыемстваў, цэхаў, брыгад, саўгасаў, калгасаў, якія носяць назву Чырвонай арміі і яе правадыроў аб выкананьні імі промфінпляну дзяржаўных загатовак, падрыхтоўкі да веснавой сяўбы, ставячы пытаньне аб пазбаўленьні гэтага почэснай годнасьці тых, хто не спраўляецца з гэтымі гаспадарча-палітычнымі кампаніямі.

10. 22-23 лютага правесьці ўрачыстыя пасяджэньні гарсаветаў, прысьвечаных 15 гадавіне Чырвонай арміі. Саюзу работнікаў мастацтва і наркамасьветы забясьпечыць абслугоўваньне Чырвонай арміі мастацкімі пастаноўкамі, кіносэансамі.

Сакратар ЦК КП(б)Б ШАРАНГОВІЧ.

Напярэдадні 15 гадавіны Чырвонай арміі

* У адзнаку юбілею Чырвонай арміі ЦС Аўтадору БССР ВЫПУСКАЕ 120 КВАЛІФІКАВАНЫХ ШОФЭРАЎ. У доме Чырвонай арміі АРГАНІЗУЕЦЦА ГАБІНЭТ МАТАРЫЗАЦЫІ І МЭХАНІЗАЦЫІ. На гэту мэту адпушчана 2.000 руб. Райсаветы Аўтадору абсталёўваюць у клюбах і ленкутках падшэфных часьцей куткі мэханізацыі і матарызацыі Чырвонай арміі. Распачата масавая праверка работы аўтадораўскіх ячэек у вайсковых часьцях. Лепшыя ячэйкі будуць уключаны ва ўсесаюзны конкурс Аўтадору. Да дня Чырвонай арміі апошняй перадаюцца 4 аўтамашыны.

* 22 лютага на пашыраным пленуму аргкамітэту Саюзу савецкіх пісьменьнікаў БССР адбудзецца СУСТРЭЧА ЧЛЕНА РЭВВАЕНСАВЕТУ БВА тав. АРАНШТАМА З РАБОТНІКАМІ ЛІТАРАТУРЫ, МАСТАЦТВА І КІНО. Тав. Араншам выступіць з дакладам аб задачах усіх відаў мастацтва ва ўзмацненьні абароназдольнасьці краіны.

* Прэзыдыум ЦВК БССР даручыў Гарсаветам і РВК у дні падрыхтоўкі да 15 гадавіны Чырвонай арміі арганізаваць НАВЕДВАНЬНЕ ЧЫРВОНЫХ КАЗАРМ рабочымі, калгасьнікамі, работніцамі, калгасьніцамі і шэфскімі арганізацыямі. 22 лютага будуць праведзены ўрачыстыя сходы гарсаветаў разам з прадстаўнікамі ад вайсковых часьцей, фабрык і заводаў, калгасаў і саўгасаў.

* Веткаўская канфэрэнцыя рабочых лесу і сплаву зьвярнулася да ўсіх членаў прафсаюзаў, рабочых, служачых і членаў ІТР леспрамгасаў, калгасьнікаў і працоўных аднаасобнікаў раёну адзначыць гадавіну Чырвонай арміі арганізацыяй 23 лютага ЎСЕРАЁННАГА ВАРАШЫЛАЎСКАГА СУБОТНІКА. Увесь заробатак будзе перададзены ў фонд абароны краіны. Канфэрэнцыя выклікала леспрамгасы БССР уключыцца ў арганізацыю варашылаўскага суботніка.

* Некаторыя рабочыя клюбы Менску яшчэ ня ўключыліся як належыць у падрыхтоўку да 15 гадавіны Чырвонай арміі. У прыватнасьці буйнейшы КЛЮБ ІМЯ СТАЛІНА амаль ніякай работы яшчэ не разгарнуў. Бібліятэкай клюбу нічога ня зроблена для арганізацыі выстаўкі літаратуры.

Папраўка

У выступленьні тав. Бэнэка, зьмешчаным у «Зьвязьдзе» ад 16 лютага у чацьвертым абзацы трэцяй калонкі ёсьць скажэньні. Гэты абзац трэба чытаць так: **«Некаторыя кажуць так: у залежнасьці ад ураджаю трэба даваць заданьні аб здачы збожжа. Не. Трэба прывучаць усіх узьнімаць ураджайнасьць...»** і г. д.

Японія адхіляе рэкамэндацыі Лігі нацый

ТОКІЁ, 17. У японскім міністэрстве замежных спраў лічаць, што вывучэньне рэкамэндацый «Камісіі 19» зойме 2-3 дні, пры-чым у міністэрстве ўхіляюцца ад якіх-небудзь заяў наконт магчымасьці выхаду Японіі з Лігі нацый.

Адначасова ўвесь друк публікуе інтэрв'ю ваеннага міністра Аракі, які катэгарычна заявіў, што **«ні адна з рэкамэндацый не падыходзіць для Японіі»** Аракі асабліва падкрэсьліў, што рэкамэндацыі пярэчыць японскай палітыцы ў пытаньнях аб прызнаньні Маньчжурскай дзяржавы, аб неабходнасьці непасрэдных перагавораў паміж Японіяй і Кітаем, а таксама знаходжаньню японскіх войск у Маньчжурыі. Таму Японіі, відавочна, прыдзецца ўжыць апошні крок.

Як відаць, пад гэтым маецца на ўвазе выхад Японіі з Лігі нацый. Аракі дадаў: «Хаця гэта пытаньне яшчэ не абмяркоўвалася ў радзе міністраў, але я ўпэўнен, што члены ўраду разьдзеляць маю думку». На думку Аракі, «ня маюць рацыі тыя, хто непакоіцца, што выхад Японіі з Лігі нацый пагоршыць становішча Японіі» «Усёроўна,—адкрыта заявіў Аракі,—становішча ня можа быць горшым, чым цяпер». Да таго-ж на думку Аракі, лепш прыйсьці да гэтага рашэньня раней, чым на 10 дзён пазьней.

КАБ КНІГАМ ДЫ НОГІ!

КРАПІВА

— Алё! Пісьменьнікі! Дзе вы падзеліся? Ці жывы хоць?

— Жывы, здаровы, дарагі чытач, таго і вам жадаем.

— Дык што-ж вы сабе думаеце? Мусіць хочаце, каб я някультурным да бясклясавага грамадзтва дажыў. Чаму вы ня пішаце?

— Пішам патроху. Вось і цяпер: ноч ужо, стрэлка да чацьвертай гадзіны падпаўзае, дзеткі сьпяць, жонка з некім праз сон сварыцца — мусіць у разьмеркавальніку, — а я ўсё пішу: сьпяшаюся ў чарговы нумар часопісі матар'ял здаць.

— Дык вы такі пішаце? А я — чытаць хачу, па сьвежых літаратурных навінках, па часопісі занудзіўся. Хто-ж паміж намі стаіць?

— Шмат хто стаіць: рэдакцыя — раз, выдавецтва — два, друкарня — тры, база выдавецтва—чатыры, кнігагандаль — пяць, Саюздрук—шэсьць, пошта — сем, лістаносец — восем.

— Нішто сабе ланцужок! Але-ж я думаю, што гэта ўсё створана, каб дапамагчы кнізе як найхутчэй ад пісьменьніка да чытача дайсьці.

— Я таксама думаў некалі.

— А часопісі ўсё-ж такі выходзяць?

— Бывае, што і выходзяць.

— Чаму-ж я пра гэта нічога ня ведаю?

— Я сам-бы нічога ня ведаў, дык добра, што рэдактары знаёмыя: заўсёды скажа, калі выйдзе нумар.

— А чаму ня даць рэклямы якой-небудзь?

— Нашы кніжкі лічаць гэта буржуазнымі забабонамі.

— Ну няхай не рэкляму, проста абвестку пра тое, што часопісь выйшла, ды пра падпісную цану на яе. А то пашоў я на пошту яшчэ перад новым годам. «Падпішэце, кажу, на «Полымя рэвалюцыі». «Няма, кажуць, такой часопісі й на сьвеце». «Як няма?» — дзівуюся я. — «Здаецца-ж у гэтым годзе яна выходзіла». «Нічога, кажуць, нам пра гэта невядома». «Дык падпішэце на «Заклік». І пра гэта, кажуць, нічога ня ведаем». Пашоў я другі раз, пасьля новага году ўжо. «Ёсьць, кажуць, такія часопісі, але мы падпісной цаны ня ведаем».

— Дык вы што?

— Дык я плюнуў ды пашоў.

— І памагло?

— Дзе бачылі! Зноў па кнізе занудзіўся. Ніяк адвыкнуць не магу. Хачу культурным чалавекам быць.

— Дык вы зноў што?

— Дык я гвалт пачаў крычаць. Можа, думаю, пачуе хто, ды хоць падпісную цану скажа.

— Павінен вам пад сакрэтам сказаць, дарагі чытач, што пра падпісную цану і ў Менску нічога ня ведаюць.

— Хто ня ведае?

— Ніхто ня ведае.

— А хто ў гэтым вінават?

— Рэдакцыі кажуць, што Саюздрук вінават, а Саюздрук на выдавецтва: Кнігагандаль пальцам паказвае.

— А Кнігагандаль што?

— «А он украдкою кивает на Петра», г. зн. на Камітэт па справах друку.

— Наківаць-бы ім усім як мае быць.

— Я так думаю, што і наківаюць нават.

— Дык скажэце ўсё-ж такі, якія часопісі сьвежыя вышлі?

— Вось «Полымя рэвалюцыі» № 4 вышаў у студзені, тыдні два таму назад.

— Ого! Тэмпы. Яшчэ толькі студзень месяц, а ўжо чацьверты нумар.

— Выбачайце, вы трохі не зразумелі: гэта-ж яшчэ за мінулы год.

— !?.

— Пачала часопісь выходзіць з палову мінулага году і № 4 здадзены быў у пачатку верасьня, але пакуль надрукаваўся, пакуль сёе-тое, дык і другая пяцігодка надышла. А пяты нумар, які здадзены ў кастрычніку, павінен выйсьці ў лютым і ўжо будзе называцца ня № 5 за 1932 год, а № 1 за 1933 год.

— Па чатыры месяцы нумар друкуецца?

— З хвосьцікам.

— Як-жа гэта растлумачыць?

— Наконт тлумачэньня будзьце спакойны: гэты абавязак узяла на сябе друкарня і каб яна так старанна друкавала, як тлумачыць, дык-бы часопісі выходзілі куды больш акуратна. Яна даводзіць, што ёсьць больш тэрміновая работа, а часопісі могуць і пачакаць, над імі ня капае (на друкарні, бачыце, дах дзьмы).

— А выдавецтва што?

— Маўчыць.

— Дык які-ж гэта, шапуючы вас, пэрыядычны друк пры нашых тэмпах? Гэта-ж эпахіяльны, можна сказаць, раз у эпоху нумар выходзіць.

— А яно ўсё такі маўчыць.

— Ну добра... Як ніяк, а ўсё-ж такі выходзяць, нарэшце, часопісі з друкарні, а тады куды?

— Тады на базу Дзяржаўнага выдавецтва.

— А далей што?

— А далей вядома што: ляжаць сабе спакойна.

— Дзіўна! Чаму-ж яны да чытача не даходзяць?

— Бо ног ня маюць.

— А што-ж вы думаеце! Каб кнігам ды ногі, шчасьлівыя-б мы з вамі людзі былі, таварыш пісьменьнік. Няхай-бы гэта хто прыдумаў такія ногі. Вы-б сабе напісалі кніжку, у друкарні-б яе надрукавалі тысяч дзесяць, а тады загадчык Дзяржаўнага выдавецтва ўзяў-бы добры дубец, прышоў-бы ў друкарню ды: «Кыш! Пашлі сваіх чытачоў шукаць!» А мы тут-бы іх нарасхват, як дарагіх гасьцей.

— Дык тут-жа ўсе кніжнікі толькі і мараць пра гэта. Прыдзе кніжнік на базу, гляне на сьціrты часопісяў і цяжка-цяжка ўздыхне: «Эх, каб кнігам ды ногі!»

— Але-ж у выдавецтва, здаецца, свой орган распаўсюджаньня быў?

— Быў такі орган, таварыш чытач. І цяпер ён яшчэ матляецца, сэктарам кнігагандлю завецца. Але ранейшыя функцыі ў яго адпалі і ён цяпер у сэнсе распаўсюджаньня часопісяй нешта накшталт рудымэнту, ну вось, не раўнуючы, як сьляпая кішка ў чалавека: карысьці ад яе ніякай, а запаленьне можа быць.

— А каму-ж гэтыя функцыі перададзены?

— Саюздруку. Нават, кажуць, і ўмова ў яго з выдавецтвам падпісана.

— Ну і як справа?

— А вось, як бачыце.

— Пасоўваецца, кажаце, задам наперад?

— Горш: задам ды назад.

— Напрыклад?

— Ды вось вам і прыклад: масавая літаратурна-мастацкая часопісь «Чырвоная Беларусь» мела ў свой час 8.000 падпісчыкаў, а цяпер — 700. Такая-ж прапорцыя і ў іншых часопісях.

— А ці ня думаеце вы, таварыш пісьменьнік, што сярод вашых «кніжнікаў» ёсьць і «фарысеі»?

— Як гэта?

— Ды вось так: дэклярующь адно, а робяць другое, а, молячыся, кажуць: «Дзякуй табе, божа, што я не такі грэшны, як іншыя».

— Хто іх ведае, народ, здаецца, усё савецкі.

— А ці ня думаеце яшчэ вы, што гэтыя факты папрабуюць выкарыстаць клясавыя ворагі: беларускія нацдэмы з аднаго боку, а вялікадзяржаўныя шавіністы — з другога?

— Думаю. Прыдзецца па зубах біць.

— Ахвотна памагу. Але як-жа мне ўсё такі дастаць часопісь? Можа мне самому ў Менск прыехаць ды купіць?

— Папрабуйце, можа вам і пашанцуе. Учора мой адзін знаёмы прыяжджаў, дык таму не пашанцавала: хацеў ён купіць «Полымя рэвалюцыі» № 4. Папытаўся ў адным кіёску, у другім, у трэцім — няма: прыслалі экзэмпляраў па пяць, дык ужо прададзены. Тады ён у цэнтральную кнігарню Дзяржаўнага выдавецтва: «Дайце чацьверты нумар». «У нас, кажуць, яшчэ ня было». «Як ня было?—хвалюецца знаёмы, — ужо-ж два тыдні, як вышаў з друку». «Ну, нам база яшчэ ня прыслала». «Дык дайце хоць трэці». «А трэці прададзены ўжо, таксама няма». «І на базе няма?» «Угу колькі хочаце, але-ж база нам не прысылае». Дык мой знаёмы таксама тады сказаў: «Эх, каб кнігам ды ногі! Прышлі-б яны самі з базы ў кнігарню». «Прышлі-б, — кажу я,—калі-б ім на дарозе Сэктар кнігагандлю ня трапіўся, а так-бы абавязкова спатыкнуліся аб гэту шаноўную ўстанову».

— Хіба-ж можа гэта база надта далёка ад кнігарні знаходзіцца, што за два тыдні кнігі не даходзяць?

— Ды як вам сказаць... Мэтраў дзьвесьце бадай што будзе. Амаль праз цэлы квартал трэба прайсьці ды яшчэ направа крыху заварнуць.

— Дык ведаеце што, таварыш пісьменьнік? Перадумаў я: ня трэба.

— Чаго? У Менск прыяжджаць?

— Ды не, ног ня трэба выдумляць для кніг.

— Зьлітуйцеся! Вы-ж адбіраеце апошнюю надзею ў нашых кніжнікаў. Яны толькі так і зьбіраліся на ногі стаць.

— Бачыце, як пераканаўся я з нашай размовы, дык тут справа не ў нагах: галава патрэбна.

— Кнізе? Галава?

— Ня кнізе, а кніжнікам.

— Скажэце, калі ласка! А тут-жа ніяк да гэтага дадумацца не маглі. Адзін кніжнік, калі глянуў раз, як у яго справа «стаіць» з друкаваньнем і распаўсюджаньнем часопісяй, дык аж за галаву хацеў ухапіцца, а ўхапіцца-то ў яго няма за што. Няма, дык няма — клопат вялікі! Так яно і засталося. Ніхто з кніжнікаў і не падумаў, што праз такую бусьцяковіну справа можа стаць. Адно-ж, дзякуй вам... Але кажаце ўжо да канца, не саромейцеся: каму-ж канкрэтна гэту галаву трэба? Выдавецтву? Кнігарні? Сэктару кнігагандлю? Саюздруку?

— Лепш, каб у кожнага яна была. Гэта такая рэч, што нікому не пашкодзіць. Няхай будзе пра запас: не-ны дый спатрэбіцца часамі. Асабліва таму, хто да кніжкі дачыненьне мае.

— Ну, дык шчырае-ж вам дзякуй, таварыш чытач. Прэмію-б вам за вынаходзтва.

А мы ўжо наконт галавы для кніжнікаў абавязкова паклапоцімся, паколькі гэта дэталь у іх такая дэфіцытная. А ў каго яна і ёсьць, ды ня ў той бок закручана, дык прыдзецца стукнуць так, каб яна на месца стала: якраз каб тварам да чытача. Тады вы часопісь абавязкова атрымаеце: добраякасную і ў тэрмін.

Паведамленьні

—17 лютага, роўна ў 12 гадз. дня, у памяшканьні ГК КП(б)Б (пакой 24) адбудзецца нарада рэдактароў фабрычна-заводзкіх і навучальных шматтыражак гораду па пытаньні аб становішчы падрыхтоўкі да адзінага партдня, прысьвечанага друку (даклады з месц). Яўка рэдактароў абавязкова.

—**Дом Пісьменьніка.** Сёньня, 18 лютага, у 7 гадз. вечара адбудзецца **агульны сход рабочых-ударнікаў, заклікаaных у літаратуру. Даклад т. Ал. Кучара** — «Становішча сучаснай беларускай савецкай літаратуры да 1-га пленуму аргкамітэту саюзу СПБ». Выступленьне пісьменьнікаў Чарота, Чорнага, Александровіча, Крапівы, Лынькова. Прысутнасьць усіх членаў заводзкіх літгурткоў абавязкова.

Гарком ЛКСМБ
Аргкамітэт ССПБ
Цэнтральны габінэт рабочых-ударнікаў.

—Партнарада па шэфскай рабоце на вёсцы пры ЦК КП(б)Б, пераносіцца з 20-21 лютага на 23-24 лютага 1933 г.

Адказны рэдактар Г. Н. БРАГІНСКІ.

АНОНС! РЫХТУЕЦЦА К ВЫПУСКУ!

Новы гукавы мастацкі фільм вытворчасьці БЕЛДЗЯРЖКІНО

ПЕРШЫ ЎЗВОД

Рэжысэр **У. Корш.** Апэратар **А. Кальцаты.**

Чырв. Зорка Каса—ад 1 г. дня	Лепшы мастацкі фільм **Бліскучая кар'ера** Звыш прагр. хроніка Саюзкіно
Інтэрнацыянал Каса—ад 12 г. дня	Мастацкі фільм **КАЛАМУТА** Кіно-хроніка Саюзкіно
Кіно ПРАЛЕТАРЫ	1) Мастацкі фільм **СПАРТАК** (правадыр гладыятараў) 2) Кіно-хроніка Саюзкіно. Дзенныя дзіцячыя сэансы 1) **ЧАЛАВЕК у футляры** 2) Кіно-хроніка Саюзкіно
СПАРТАК Каса—ад 1 г. дня	Новы мастацкі фільм **СУДЗЬДЗЯ РЭЙТОН** Драма ў 6 частках

Гукавы Кіно-тэатр „Чырвоная Зорка"

гэтымі днямі новы гукавы мастацкі фільм **КШЭ**

За дапушчаную пратэрміноўку ў сплаце пазык БАБРУЙСКАЕ АДДЗЯЛЕНЬНЕ ДЗЯРЖБАНКУ **ПРАДАЕ** тавара-матар'яльныя каштоўнасьці Бабруйскага Камбінату Белдрэва ўсяго на суму 218000 руб. Сярод тавараў ёсьць дубовыя дошкі, фрызы ўнутраныя, парніковыя рамы, ваконныя пераплёты, столікі кухонныя і г. д. Арганізацыі, якія хочуць купіць вышэй адзначанае, павінны зьвярнуцца у Бабруйскае Аддзяленьне.

Бабруйскае Аддзяленьне Дзяржбанку.

Выдавецтва ЦК КП(б)Б „Зьвязда"

Падпісныя цэны

З 1 ЛЮТАГА 1933 г.

ГАЗЭТА	На 1 мес.	Цана асобнага нумару
ЗЬВЯЗДА	2 р. 40 к.	10 к.
РАБСЕЛЬКОР	— 60 к.	10 к.
ОРКА	— 60 к.	5 к.
РАУДАНАС АРТОЯС	— 30 к.	5 к.

УСЕ падпісчыкі, якія падпісаліся на сакавік і наступныя месяцы, павінны даплаціць розьніцу па месяцы здачы падпіскі, атрымаўшы на пошце новы падпісны квіток.

СЬПІСАК № 1.

БЕЛАРУСКАЯ КАНТОРА ДЗЯРЖАЎНАГА БАНКУ,

згодна пастановы СПА ад 20-IV—1932 г. аб парадку рэгістрацыі неплатаздольных і няспраўных гаспадарчых органаў

абвяшчае аб неплатаздольнасьці

наступных гаспадарчых органаў:

1. Жлобінскі райсаюз	г. Жлобін.	Жлобінскае аддзяленьне	Не аплата рахункаў
2. Крухмальны завод № 6 Эрштэрмайс	.	.	.
3. Пірэвіцкі вінбровар	.	.	.
4. Саўгас рабкооп Гея Хальч.	.	.	.
5. Прамыслова-калгасн. саматужн. арцель.	Дзяржынск	Дзяржынск. аддзялен.	Пратэрміноўка пазык

БЕЛКАНТОРА ДЗЯРЖБАНКУ.

З ПРЫЧЫНЫ НЕАПЛАТЫ РАХУНКАЎ

МАГІЛЕЎСКАЕ АДДЗЯЛЕНЬНЕ ДЗЯРЖБАНКУ

ПРАДАЕ ТАВАРЫ наступных арганізацый:

1. **Белдзяржснабзбыт.** Смала, аліфа, розны інструмант, лапці лыкавыя, электраарматура, замкі, шкіпідар, лякі і фарбы, печы чугунныя, цьвікі кавальныя, вёдры, сквароды і г. д., усяго на 495.614 р.
2. **Шаўковая фабрыка.** Бязь, сукно літаграфскае, вадкі коўсьцік, сера рафініяваная, насадкі шкляныя, глюкоза тэхнічная на 150.454 р.
3. **Лесрабкоп.** Кавальныя вырабы, хусткі, бязь на прасьціралы, малескін, тутуновыя вырабы і цукар-пясок, усяго на 250.870 р.
4. **Крамы № 11 Белкаапсаюзу** Электраарматура і шпалеры на 7.088 р.
5. **Даррабкоп.** Мануфактура на 5.692 р.
6. **Аптэкакіраўніцтва.** Фарба для матэрыі на 4.963 р.
7. **Ц. Р. К.** Кава, соль, перац, прамтавары, адэкалён, парфума, аналінаваная фарба і г. д. на 44.932 р.
8. **Унпрамгандаль.** Лыка на 7125 р.
9. **Арцель „Кастрычнік"** Шкіпінар чырвоны, бочкі жалезныя і драўляныя, на 22.626 р.
10. **Магазын № 1. БЕЛПРАМГАНДАЛЬ.** Скураны абутак, чамаданы і шапкі, на 6.745 р.
11. **Мэталякамбінат.** Шары і падшыпнікі нікелевыя на 2.955 р.
12. **Гарбарня імя Сталіна.** Дубільны экстракт, сульфіт, вар'е варэнь, дзёгаць хэмічны, на 36.201.
13. **Аддзел рабочага снабжэньня шаўковай фабрыкі.** Башмакі хромавыя на 2.219 р.
14. **Рымарная фабрыка.** Тасьма ільняная на 4.661 р.
15. **Швэйная фабрыка імя Валадарскага.** Сацін, саржа, паркаль, бязь нашамір шарсьцянка, на 244.583 р.
16. **База Белкаапсаюзу.** Абутак мужчынскі і дзіцячы, мыла, мануфактура на 74.078. р.
17. **БАКТ.** Алоўкі чорныя, хэмічныя, на 1.803 р.
18. **Вінбровар батунь.** Ткань баваўняна-папяровая на 2.683 р.
19. **Магазын № 19 БЕЛПРАМГАНДЛЮ.** Шапкі зімовыя на 3.650 р.
20. **Белкааплодагароднiна.** Кава, вёдры, замкі, на 4.563 р.
21. **Белплодагародніна.** Цыбуля на 5.584 р.
22. **Сушзавод Пучынелі.** Капуста сушаная на 2.851 р.
23. **Сельдзяржснаб.** Цялегі паракonныя на 46.052 р.

Арганізацыі, жадаючыя купіць паказаныя тавары, павінны паведаміць банк.

Магілеўскае Аддзяленьне Дзяржбанку.

19 ЛЮТАГА, у 7 гадз. вечара, у клюбе камунальнікаў (Няміга, 8, супроць Камсамольскай вул.) АДБУДЗЕЦЦА

2-я канфэрэнцыя ўпаўнаважаных жыльлёвай кааперацыі (жактаў і ЖБКТ) г. Менску.

ПАРАДАК ДНЯ: 1. Даклад Белжылсаюзу,
2. Справаздача праўленьня і рэўкамісіі Менгаржылсаюзу.
3. Выбары праўленьня і рэўкамісіі МГЖС.
4. Выбары дэлегатаў на ўсебеларускі зьезд жыльлёвай кааперацыі.

Пасяджэньне канфэрэнцыі адбудзецца там-жа 19 лютага, у 6 гадзін вечара.

Запрашаюцца старшыні праўленьняў, заг. дамамі, старшыні і члены рэўкамісіі. І актыў жактаў прыняць удзел у працы канфэрэнцыі. Яўка выбраных дэлегатаў на канфэрэнцыю абавязкова.

Мандаты можна атрымаць 18 і 19 лютага, у Менгаржылсаюзе.

ПРАЎЛЕНЬНЕ МЕНГАРЖЫЛСАЮЗУ.

ЗДАВАЙЦЕ СЬВІНЫЯ СКУРЫ АРЦЕЛЬЛЮ „ЧЫРВОНЫ АБУТНІК"

АДКРЫТ ЛАРОК на пл. Парыскай камуны, ДЗЕ ПРАВОДЗІЦЦА ПАКУПКА СЬВІНЫХ СКУР.

Здатчыкі сьвіных скур ПРЭМІЮЮЦА на месцы.

Таксама ў ТРЭСЬЦЯНЕЦКІМ сельсавеце ёсьць ЗАГОТПУНКТ у памяшканьні шавецкай майстэрні.

ПРАЎЛЕНЬНЕ.

ВЫДАВЕЦТВУ „ЗЬВЯЗДА" **ПАТРЭБНА** МАШЫНІСТКА. Звярачацца: Савецкая, 63 другі паверх.

ВЫДАВЕЦТВУ „ЗЬВЯЗДА" **ПАТРЭБЕН** ГАЛОЎНЫ БУХГАЛЬТАР. Звярачацца: Савецкая, 63, 2-гі паверх.

Менск, друкарня «Зьвязды». Галоўлітбел № 337